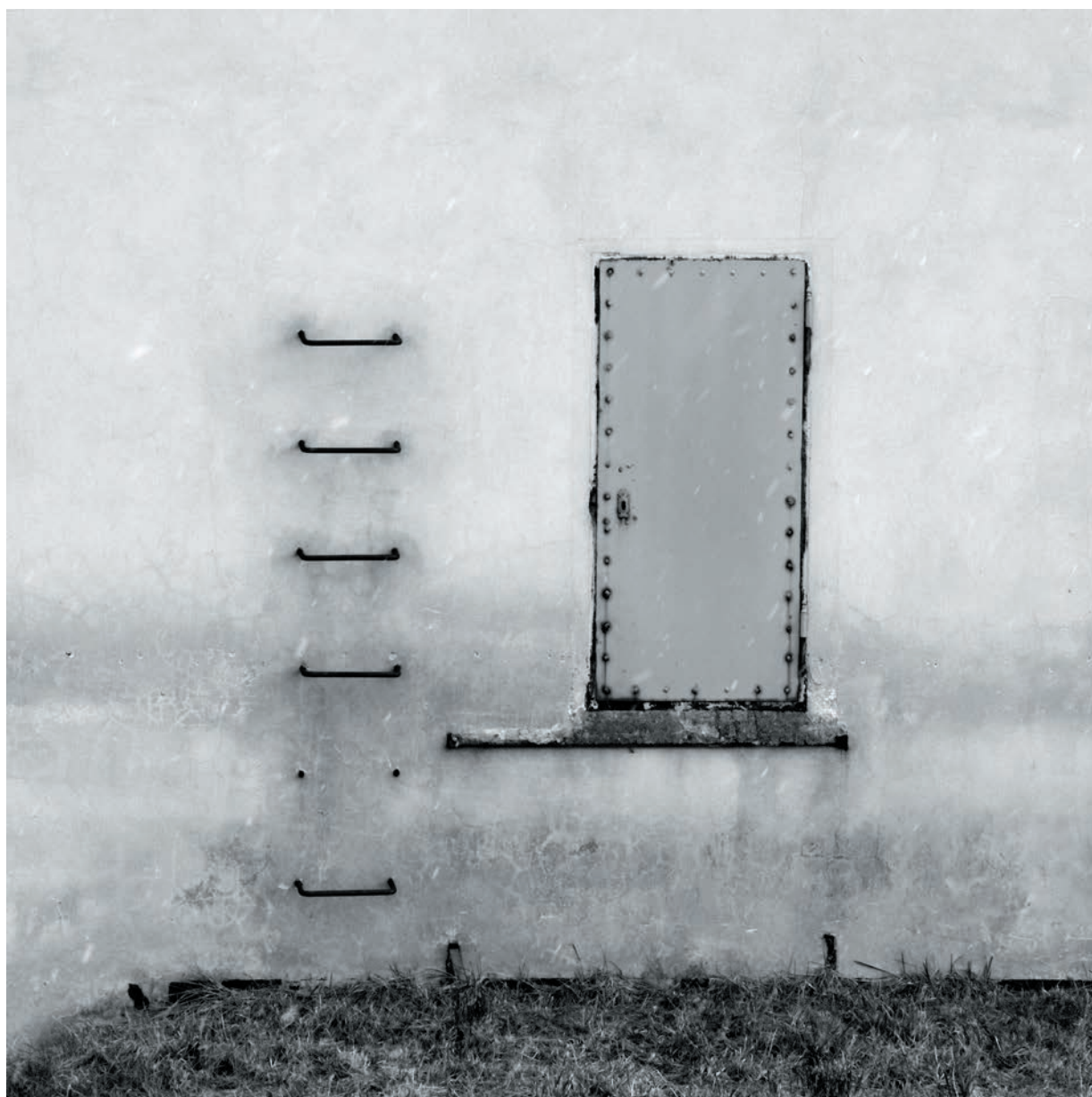

2/2021

FOTOIMPULS

ZPRAVODAJ VÝCHODOČESKÝCH FOTOGRAFŮ

OBSAH

ÚVODNÍK

3 Úvodní slovo

Jana Neugebauerová, Marta Bergmanová

VSVF, z. s.

4 Zápis z valné hromady spolku

OSOBNOST

7 Oldřich Kimler

8 Ivo Gil

8 Lanškrounská „stodvacítka“

FOTOGRAFIE S PŘÍBĚHEM

9 Fotografie s příběhem

KDE FOTÍM JÁ

12 Výprava do Českého Švýcarska

14 Třebíč

15 Nedaleko

15 Fotografie, které nenašly své adresáty

PORTFOLIO

16 Tomáš Lelek

VÝSTAVY

22 Fotofestival Blatná

23 Fotoklub Chrudim

23 Galerie Telegraph

24 Dvaadvacátý Labyrint

26 Jiří Klíma

27 Salon východočeské fotografie

30 Fotografie na zámku

31 Fotografie 2021

32 41. ročník Národní soutěže amatérské fotografie

SOUTĚŽE

35 41. ročník Národní soutěže amatérské fotografie

37 Premiéra 2022

46 Česko – polské fotografické léto 2021

VZDĚLÁVÁNÍ

42 30 roků Institutu tvůrčí fotografie v Opavě

43 Jak se dělá kniha

44 Připravujeme

FOTOSKUPINY

47 Femina

MAPOVÉ OKRUHY

50 Ratibořický mapový okruh

53 Mapové okruhy 2020-2021

Fotoimpuls č. 2/2021

Vydává:

Impuls Hradec Králové,
centrum podpory uměleckých aktivit

Tomkova 139, Hradec Králové

Ve spolupráci s Volným sdružením
východočeských fotografů, z. s.

Graficky upravil:

Radek Homola

Korektury:

Zuzana Neugebauerová

Redakce:

Jana Neugebauerová

a Rada pro fotografii Impuls Hradec Králové

Tisk:

Art-D Grafický ateliér Černý

Fotografie na obálce strana 1

Tomáš Lelek /

Fotografie na obálce strana 60

Vítězslav Krejčí /

Vložená fotografie

Tomáš Lelek /

Uzávěrka příštího čísla 1/2022 do 30. 4. 2022

Příspěvky do zpravodaje Fotoimpuls

zasílejte na adresu:

Impuls Hradec Králové

Tomkova 139

500 03 Hradec Králové

Telefon: 773 133 740

e-mail: foto@impulshk.cz

<http://www.impulshk.cz>

Vychází za finančního příspěví

Ministerstva kultury ČR

Registrováno na MK ČR pod

evidenčním číslem: MK ČR E 21253

Náklad 300 kusů

Neprodejné

Neprošlo jazykovou úpravou

ISSN 2570-6241

Úvodní slovo

Všimli jste si, jak ten čas strašně letí?

Připadá mi jako včera, kdy jsem seděla nad prázdným papírem a přemýšlela, co napsat do úvodníku Fotoimpulsu, aby vás písmenka oslovila a naladila k četbě dalších stránek našeho zpravodaje. Zkoušela jsem, tak jako všichni normální lidi, požádat o napsání úvodníku někoho jiného, méně zatíženého odpovědností za pořádání fotografických akcí, někoho, kdo naši práci zná, kdo s námi spolupracuje a kdo by vám měl co říci. Takže teď přemýšlím, který z úvodníků mám pro toto číslo použít a které úvodníky jsou tak nadčasové, že je budu moci použít do příštích čísel... Tak a teď zpět k realitě. Bohužel opět prázdná stránka zbyla na mně a něco málo vám napsala PR Impulsu, centra podpory uměleckých aktivit Hradec Králové Marta Bergmanová. Za to jí moc děkuji.

Jana Neugebauerová

Nezadržitelně se blíží konec roku a s tím spojená předsevzetí do roku nového. Nevím, jak vy, ale mně se ta předsevzetí příliš dodržovat nedaří. Ono držet v jedné ruce vanilkový rohlíček a říkat si, že 1. ledna mu bezpochyby odolám, je čirá naivita. Přesto bych ráda letos jedno učinila! Ale je to víc přání než předsevzetí. Přeji si nadále navštěvovat výstavy, ze kterých cítím tolik emocí, umožnit co nejvíce lidem, aby se prošli uličkami představ, snů i zachycených okamžiků. Tleskám vám a děkuji za celý rok, kdy mně – a věřím, že i spoustě dalším lidem – vyčarujete svými fotografiemi úsměv na tváři nebo nás donutíte k zamyšlení.

Ačkoli se ani tento rok nevyhnul vládním opatřením a nebylo nám chvílemi do smíchu, stihli jste toho opravdu hodně. Od výstav, kurzů, pravidelného setkávání až po odložený krajinářský workshop v Českém Švýcarsku, konkrétně v malebných Jetřichovicích. Uvědomili jsme si všichni víc než kdy dřív, jak je pro nás osobní setkání obohacující a potřebné. Z fotografických kurzů bych ráda vyzdvihla novinku, kterou jste si letos vyzkoušeli poprvé, a to techniku kallitypie. I na rok 2022 je pro vás připravená

nová technika. Je skvělé pozorovat, byť zpozzdálí, jak se vzděláváte, technicky zdokonalujete a umělecky rostete. Závěr roku byl nabitý. Listopad se stal měsícem fotografie. Několik výstav po celém Hradci Králové a 2 vernisáže v jeden den byly důkazem, že obor fotografie a fotografové našeho kraje mají skutečně co nabídnout.

Salon východočeské fotografie se koná jednou za tři roky a letos našel opět důstojné místo v Muzeu východních Čech. Ze Salonu chystáme pro ty, co se nemohli dostavit osobně, virtuální prohlídku. Vybrané fotografie z každoroční soutěže Premiéra jsou k vidění tradičně v Galerii Na Hradě. Obě výše zmiňované výstavy můžete navštívit do poloviny ledna a můžu vám slíbit, že nebudete litovat. A to je ode mě vše.

Děkuji Janě za důvěru a možnost napsat vám pár řádků. Přeji vám klidné prožití svátků vánočních, především zdraví a pohodu, dostatek inspirace a těším se na další fotografické počiny v roce 2022! ●

Marta Bergmanová

Zápis z valné hromady spolku Volného sdružení východočeských fotografů Hradec Králové, z. s.

Konání valné hromady:

Valná hromada proběhla z důvodu pandemie korespondenční formou 25. 9.

Zpráva o činnosti VSVF Hradec Králové, z. s. za rok 2020.

Členům VSVF Hradec Králové, z. s. byla e-mailem zaslána zpráva o činnosti VSVF za rok 2021.

Zároveň zpráva o činnosti VSVF byla zveřejněna ve zpravodaji východočeských fotografů FOTOIMPULSU č. 1/2021.

Zpráva o činnosti byla schválena všemi členy VSVF Hradec Králové, z. s.

Zpráva o hospodaření VSVF Hradec Králové, z. s. za rok 2020.

K 31. 12. 2020 mělo VSVF Hradec Králové, z. s. 129 členů a 18 čestných členů.

Výše členského příspěvku byla 200,- Kč.

Příjmy:

členské příspěvky za rok 2018	1 600,00 Kč
členské příspěvky za rok 2019	3 800,00 Kč
členské příspěvky za rok 2020	17 800,00 Kč
členské příspěvky za rok 2021	1 600,00 Kč
členské příspěvky za rok 2022	400,00 Kč
členské příspěvky za rok 2023	200,00 Kč
příjmy celkem	25.400,00 Kč

Výdaje:

poplatky za vedení účtu Komerční banka	-52,00 Kč
ceny Premiéra	5 000,00 Kč
ostatní režijní výdaje	3 790,00 Kč
výdaje celkem	8 738,00 Kč

Zpráva kontrolní komise o hospodaření VSVF Hradec Králové, z. s. za rok 2021.

Revizní zpráva o hospodaření VSVF za rok 2020 a zpráva kontrolní komise byla zaslána členům e-mailem s konstatováním, že účetnictví je vedeno řádně, doklady jsou úplné a jsou zařazeny a očíslovány správně, počáteční a konečné stavy hotovosti souhlasí s fyzickou inventurou pokladny a počáteční a konečné stavy bankovního účtu souhlasí s výpisy.

Zpráva o hospodaření revizní zpráva byla schválena všemi členy VSVF Hradec Králové, z. s.

Volby rady VSVF Hradec Králové, z. s.

Volby probíhaly hlasováním elektronicky e-mailem.

Do rady VSVF Hradec Králové, z. s. na období od října 2021 do dalších voleb na valné hromadě v roce 2026 podle stanov VSVF Hradec Králové, z. s. byli navrženi:

PaedDr. Milan Báča ze Svitav, Petr Beran z Chrudimi, Jana Čížková z Náchoda, Vladimír Damašek z Rychnova nad Kněžnou, Radek Homola z Vrbové Lhoty, Ing. Ctibor Košťál z Trutnova, Mgr. Vítězslav Krejčí z Hradce Králové, Eva Kovářová z Ústí nad Orlicí, Jana Neugebauerová z Hradce Králové, MVDr. Rudolf Němeček z Nového Města nad Metují, Vladimír Skalický z Lanškrouna, Ing. Eva Stanovská z Dřenic a Lenka Židová z Broumova.

Členové rady byli schváleni všemi členy VSVF Hradec Králové, z. s.

Volby kontrolní komise VSVF, z. s.

Volby probíhaly hlasováním elektronicky e-mailem.

Do kontrolní rady VSVF Hradec Králové, z. s. na období od října 2021 do dalších voleb na valné hromadě v roce 2026 podle stanov VSVF Hradec Králové, z. s. byli navrženi: Karel Bauer z Hradce Králové, ing. Jiří Čečka z Vysoké nad Labem a Libor Němec z Pardubic

Členové kontrolní komise byli schváleni všemi členy VSVF Hradec Králové, z. s.

PŘEDSTAVENÍ ČLENŮ RADY VOLNÉHO SDRUŽENÍ VÝCHODOČESKÝCH FOTOGRAFŮ HRADEC KRÁLOVÉ, z. s.

Rada Volného sdružení východočeských fotografů Hradec Králové, z. s. pro volební období od 1. října 2021 do dalších voleb valné hromady podle stanov VSVF, z. s. v roce 2026.

PaedDr. Milan Báča

1959, bytem Svitavy

Ředitel Gymnázia Svitavy.

Člen VSVF od roku 2004.

Člen rady VSVF od 4. února 2012.

Člen Fotoklubu Svitavy.

Člen odborné rady pro fotografii NIPOS Artama Praha.

Petr Beran

1957, bytem Chrudim

Důchodce.

Člen VSVF od jeho založení v roce 1996, člen rady VSVF od 24. ledna 2004.

Člen fotoklubu Chrudim a Alfa Pardubice.

Jana Čížková

1976, bytem Náchod

Elektromechanička ATAS elektromotory Náchod.

Člen VSVF a zároveň členka rady VSVF od roku 2000.

Členka fotoklubu Náchod.

Absolventka Hradecké fotografické konzervatoře vedené prof. Ludvíkem Baranem a doc. MgA. Josefem Ptáčkem.

Vladimír Damašek

1951, bytem Rychnov nad Kněžnou

Důchodce.

Člen VSVF od roku 2021.

Předseda fotoklubu Rychnov nad Kněžnou.

Radek Homola

1973, bytem Vrbová Lhota

Pracovník v grafickém studiu.

Člen VSVF od roku 2013.

Člen rady VSVF od roku 2016

Absolvent Pražské fotografické školy

Ing. Ctibor Košťál

1956, bytem Trutnov

Fotograf na volné noze.

Člen VSVF a člen rady VSVF od jeho založení v roce 1996.

Člen fotoklubu KDÚ Trutnov od roku 1994.

Absolvent Lidové konzervatoře – obor výtvarná fotografie vedená prof. Jánem Šmokek.

Eva Kovářová

1955, bytem Ústí nad Orlicí

Pracuje pro Městský úřad v Ústí nad Orlicí.

Člen VSVF od roku 2017.

Předsedkyně fotoklubu OKO Ústí nad Orlicí.

Vystudovala Střední uměleckoprůmyslovou školu obor grafika a fotografie.

Mgr. Vítězslav Krejčí

1963, bytem Hradec Králové

Zaměstnanec FOMY Bohemia s. r. o. Hradec Králové.

Člen VSVF od jeho založení v roce 1996.

Člen rady VSVF od 12. února 2000, od roku 2004

místopředseda VSVF a předsedou VSVF od r. 2010.

Člen Unie výtvarných umělců východních Čech.

Jana Neugebauerová

1961, bytem Hradec Králové

Odborný pracovník pro fotografii IMPULS Hradec Králové, centra podpory uměleckých aktivit.

Člen VSVF od roku 1999, jednatel a pokladník VSVF od 12. února 2000.

Člen odborné rady pro fotografii NIPOS Arama Praha.

MVDr. Rudolf Němeček

1949, bytem Nové Město nad Metují

Důchodce.

Člen VSVF a zároveň člen rady VSVF od jeho založení v roce 1996.

Místopředseda VSVF v letech 2002 – 2004.

Předseda fotoklubu Nové Město nad Metují, předseda Sekce fotografů regionu Náchod absolvent Lidové konzervatoře – obor výtvarná fotografie vedená prof. Jánem Šmokek.

Člen odborné rady pro fotografii NIPOS Arama Praha a člen Svazu českých fotografů.

Člen Unie výtvarných umělců východních Čech.

Vladimír Skalický

1961, bytem Lanškroun

Obchodní manažer.

Člen VSVF od jeho založení v roce 1996.

Člen rady VSVF od 26. ledna 2002.

Člen fotoklubu Lanškroun.

Člen odborné rady pro fotografii NIPOS Arama Praha.

Ing. Eva Stanovská

1953, bytem Dřenice okr. Chrudim.

Důchodce

Členkou VSVF od roku 2006.

Členka rady VSVF od 4. února 2012.

Členka pardubického fotoklubu Alfa a FOPA

Absolventka Hradecké fotografické konzervatoře vedené doc. MgA. Josefem Ptáčkem a MgA. Ivo Gilem.

Lenka Židová

1961, bytem Broumov.

Pracovník v sociálních službách.

Člen VSVF od roku 2003.

Členka rady VSVF od 30. ledna 2010.

Předseda fotoklubu Broumov, absolventka Hradecké fotografické konzervatoře vedené prof. Ludvíkem Baranem a doc. MgA. Josefem Ptáčkem.

PŘEDSTAVENÍ ČLENŮ REVIZNÍ KOMISE VOLNÉHO SDRUŽENÍ VÝCHODOČESKÝCH FOTOGRAFŮ HRADEC KRÁLOVÉ, z. s.

Revizní komise Volného sdružení východočeských fotografů Hradec Králové, z. s. pro volební období od 1. října 2021 do dalších voleb valné hromady podle stanov VSVF, z. s. v roce 2026.

Ing. Jiří Čečka

1976, bytem Vysoká nad Labem

Inženýr kvality u firmy CommScope CZ, s. r. o. Pardubice.

Člen VSVF od jeho založení v roce 1996.

Absolvent Hradecké fotografické konzervatoře vedené prof. Ludvíkem Baranem a doc., MgA. Josefem Ptáčkem.

Člen kontrolní komise VSVF od 30. ledna 2010.

Mgr. Karel Bauer

1952, bytem Hradec Králové

Důchodce.

Člen VSVF od roku 2001.

Člen kontrolní komise VSVF od 22. února 2014.

Libor Němec

1957, bytem Pardubice

Státní úředník na penzi, toho času správce objektů TJ Sokol Pardubice.

Člen VSVF od roku 1997.

Člen a předseda fotokupiny ALFA Pardubice.●

Oldřich KIMLER

Fotoklub Alfa přišel letos o jednoho ze svých dlouholetých členů. Pan Oldřich Kimler zemřel na konci března tohoto roku ve věku nedožitých 83 let.

Celý svůj život prožil v Pardubicích, kde pracoval až do odchodu do důchodu jako THP pracovník v Synthesii. Zapálený včelař, zahrádkář, turista a také amatérský fotograf. Byl dlouholetým vedoucím fotokroužku při KD Dukla v Pardubicích. V roce 1985 ho náš bývalý kolega fotograf Miroslav Tomášek přivedl na jednu ze schůzek fotokupiny Alfa s tím, že by mohl rozšířit naše řady. Od této doby byl Olda, jak se mu také říkalo, stálým členem Alfy.

Byl všestranným fotografem, který pracoval s černobílým i barevným materiálem. Barevný proces jako vyučený chemik dobře ovládal a také sám doma vyvolával filmy i barevné fotografie. Byl zřejmě jediný z nás, kdo tento náročný postup tehdy uměl. Mimo to nás zásoboval všemožnými informacemi týkajícími se fotografické chemie a postupů zpracování. Byl sečtělý a studnicí informací všeho druhu.

Oldřich Kimler zůstal věrný Alfě až do poslední chvíle a společně s námi se zapojoval i do fotografických soutěží. Jeho aktivitu ukončil až vypuknutí Covid-19. Je nám to líto...

Libor Němec

Ivo Gil

Milý Ivo

Neměl ty jsi letos narozeniny? A ještě k tomu kulaté?

MĚL!

Mnohé z nás jsi nasměroval v našem fotografickém směřování. Mnohé jsi poctil svými radami a pomocí při rozkrývání tajů fotografie. Trpělivě jsi zasedal v porotě soutěží, učil nás ve škole a sledoval, kam se ubíráme. Za to ti moc děkujeme a přejeme – jak se říká – štěstí, zdraví, dlouhá léta. Také hodně skvělých fotografií – ať už ve tvém hledáčku nebo při sledování prací jiných. Máme tě rádi.

Lanškrounská „STODVACÍTKA“

Akce se netýkala turistiky, ani legendárního auta, ani žádného staříka rekordmana, či snad nějakého státního výročí. Jednoduše se jednalo o šedesátiny fotografa Ladislava Skalického a jeho manželky, kteří jsou oba stejně „mladí“, a jejich společnou oslava stodvacátého výročí. My, gratulanti, jsme se sešli v Lanškrouně v hotelu Slávie, kde právě probíhá rekonstrukce a do hotelu má dům ještě daleko. O to zajímavější byly vnitřní prostory pro výstavu fotografií přímo stvořené. Skalda toho vkusně využil a po stěnách visely jeho fotografie v starých rámech. Měl možnost si jich v technických službách nahromadit dostatek a zde se jejich uplatnění hodilo. Po prohlídce začala dražba fotografií. Cena nejdříve začala na 20–50 Kč, ale velice rychle stoupala do hodnot, v které ani Skalda nedoufal. Byli jedinci, kteří toho nakoupili tolik, že díla odváželi auty. Po ukončení úspěšné dražby si zbylé fotografie přítomní fotografové rozebrali a dostalo se na každého. Následně se všichni přesunuli do restaurace. Řada gratulantů neměla konce a o vtipné komentáře nebyla nouze. Jeden gratulant střídal druhého a není divu, že bylo u Skalických velice veselo. Eva Stanovská předala Skaldovi k narozeninám vlastnoručně vázanou knihu, do které přispěli svými snímky a i fotografiemi z akcí se Skaldou fotografové z Pardubic a blízkého okolí. Celá akce se protáhla do pozdních nočních hodin. Někteří zůstali do druhého dne a po vydatné snídani se rozloučili a odjeli k domovům. Závěrem chci za všechny zúčastněné poděkovat za pohostinnost a příjemnou atmosféru manželům Skalickým a celému týmu příbuzných, kteří pomáhali s organizací a starali se o nás. ●

Fotografie s příběhem.

Milan Báča, autor

JÓ, to bývaly zimy!

Už v raném podzimu navázejí silničáři na místa, kde by mohl být problém s navátým sněhem na silnicích, sněholamy, zásněžky nebo chcete-li sněhové zábrany. Nejdříve jsou - někdy už od konce léta - jen tak naskládány na sobě a čekají a čekají. Než napadne první sníh, jsou postaveny a připraveny plnit svou roli. Jsou zimy, kdy nedostanou šanci posloužit, za chumelenic však naplní své poslání. To je pak krása, planina se promění v malé hory, při troše fantazie vidíme krajinu plnou peřin. Jak se blíží jaro, stává se, že již žádnou ozdobou nejsou. Vítr si někdy s nimi pohrává, pohazuje s nimi a všichni se pak těší, až z krajiny zmizí.

Kousek od Svitav je Vendolák, prostě kopec u obce Vendolí na pomezí Čech a Moravy, Vysočiny. Kopec je protnut silnicí, v zimě často neprůjezdnou, ucpanou odstavenými kamiony. Jak napadne hodně sněhu, vyjždím s fotoaparáty pod kopec i já a snažím se fotit ty sněholamy, ty duchny sněhu, ta malá pohoří. A jeden rok se mně to - myslím - trochu povedlo. Coudal jsem ve vysokém sněhu, až do pasu jsem byl od sněhu. Když potom roztál, musel jsem nohavice u kalhot ždímat a sušit je na radiátoru. Fakt. Ale jinak zimu fotím rád, i když je mně u toho zima. I zima umí totiž být pestrá, dokonce i zvláštně barevná.

Jirka Provazník - zrcadlo

Tak trochu povolební...

Komunisté by v této fotografii viděli pokoření přírody, socialisté životní oporu, zelení přirozenou úpravu krajiny a pravicové strany dobrou a trvalou investici s jasným přínosem. Já jako příznivec fotografie vidím krásný obraz rozdělený diagonálou.

Malebné světlo a stíny v dynamické levé části obrazu přinášející ladné křivky, probouzející moji představivost. Na pravé straně je pak klid a skoro minimalistická krajina narušená jen dlouhými stíny vzdáleně připomínajícími drama odehrávající se za dřevěnou barikádou.

Fotografický obraz jako by přesahoval hranice tohoto snímku. V mysli si představuji, jak asi krajina pokračuje na obou stranách, a nechávám se unést klidem a tajemnem tohoto nádherného snímku. Nakonec z mého pohledu v obraze vítězí klid, tolik potřebný v této rozbouřené době.

Pavel Soušek, autor

Fotografii mám rád, protože je na ní zachycen spontánní okamžik, kdy jsme spolu s kamarádkou procházeli kolem venkovního tanečního parketu a ona, vtažena hudbou, nedokázala pokračovat dál kolem a musela vplout mezi tančící páry.

Napsal jsem si k ní text:

Nemám dnes ani zítra,
nemám cit, jen bolest,
nemám noc, jen půlnoc.
Nemám tebe.
Nemám co, nemám snahu,
nemám kam, nemám cestu,
nemám proč, nemám důvod.
Mám čas.
Tanec je cesta.
Světla, hudba,
tolik lidí, tolik štěstí.
Snad sen.
Vstoupím.

Petr Ulrich - zrcadlo

Kolik diváků, tolik příběhů...

Budeš-li chtít, budeš-li opravdu toužit něco změnit, musíš se pohnout. Nestačí o tom jen číst a hovořit, musíš vykročit.

Jsme nesmírně rádi na svém místě, vždyť je to tak snadné, ale není to cesta. Cesta začíná touhou po změně, po poznání a pak prvním krokem.

Dívka na fotografii opustila temnotu komfortu a kráčí za světlem něco změnit. Míří tam, kde ostatní tančí. Nechala za sebou své boty, své pohodlí, své závaží, aby poznala nové lidi, nové tance, snad i nové myšlení.

Je sama.

Možná to bude bolet, stane se chvíli středem zájmu všech, co zatím zůstávají sedět, ale časem se jim ztratí z dohledu.

Bude příliš vpředu.

Nechť je nám inspirací, abychom i my našli odvahu zout boty všednosti a vykročit něco změnit.

Luboš Víteček, autor

Je letní prázdninové ráno a město je ponořeno v mlze. Jako by nebyl červenec, ale podzimní den. Komu by se chtělo vysoukat z teplé postele v neděli o půl sedmé. Chvilí se přemlouvám. Kdy ale bude zase příležitost fotografovat v mlze a jak dlouho to vydrží? Tak rychle vyrážím. K zámku do parku. Ani pejskařů moc nepotkám. Vychutnávám si ten klid, samotu. Fotografickou extází z každého nalezeného obrazu. Ta atmosféra. V devět se vracím, boty úplně na skrz mokré, ale vnitřně spokojen. Z toho by mohl být dobrý soubor...

Radek Homola- zrcadlo

Rodinný strom

Stojím na kraji parku u stromu, který zasadil můj praděd, když zde počal mého děda. Pradědu zastřelil otec mojí prababičky, která se nikdy nestala nevěstou. Sedávala na lavičce a někdy si snila, jaká by byla vdaná žena.●

Výprava do Českého Švýcarska.

8.-10. října 2021

Výpravy do hor se Ctiborem Košťálem se staly příjemnou tradicí. Ta poslední byla několikrát odložená a moc jsme se těšili, že se konečně povede. Povedla! Do Českého Švýcarska jsme se vypravili druhý říjnový víkend. Základnu jsme měli ve Vysoké Lípě, v hotelu překvapivě pojmenovaném Lípa. Abychom to neměli tak jednoduché a nemysleli jsme si, že jdeme na obyčejný výlet, zadal nám Ctibor další vypečená fotografická témata. Tentokrát to bylo tohle desatero:

Válečná fotografie – VOLBY 2021

Zrcadlení

Ach ti turisté

Co mi jen ten mrak připomíná?

Linie

Ze spodu

No tak tohle jsem ještě nefotil(a)...

Hloubka neostrosti

Na zdraví

Lektor je kudrnáč

Sobotu jsme věnovali výpravě do okolí. S mapičkou a tématy jsme vyrazili na krásnou túru po vyhlídkách. Mariina vyhlídka se tyčí na špičce skály a je z ní nádherný výhled po okolních skalách. Vilemínina vyhlídka a Rudolfův kámen byly též malebné. Jen s přibývajícím dnem přibývalo i turistů. Odpoledne se na možnost navštívit vyhlídku stála fronta. No, naštěstí jsme výstupy stíhali včas. Počasí nám přálo stran pochodu a nepřálo stran fotografování. Prostě vymetená modrá obloha. Kdy se to turistům povede. Fotografům vždycky, protože nechtějí?

Zato rána nám fotograficky přála. Někteří nadšenci vstali hned v sobotu před svítáním a hurá na východ slunce. Dobrý nápad, v krajině se válela mlha, kopce vykukovaly z moře. My ostatní jsme jim fotografie moc záviděli. Až tak hodně, že v neděli ráno vstali i ti nejzatvrzelejší spáči (třeba já) a vydali se na vrch na Zámečku. Byla tam docela tlačence, na vyhlídce chytali sluníčko účastníci ještě dalšího fotografického workshopu. Mlha sice nebyla tak hojná jako v sobotním ránu, ale fotograficky jsme si to rozhodně užili. Slunce zdárně vyšlo, krajina se otevřela a my se spokojeně navrátili na snídani.

Sobotní večer jsme se věnovali nafotografovaným obrázkům. Všichni jsme se snažili napasovat své úlovy na zadaná témata. Večer nad našimi úlovy byl veselý. Radost byla ještě umocněna výsledky voleb, jejichž průběh a změny v pořadí jsme celý den napjatě sledovali (alespoň někteří).

Nedělní dopoledne jsme zakončili výpravou do hlubokého údolí, na jehož dně tekla říčka Kamenice. Cílem byl Dolský mlýn, zřícenina původního trojkolového mlýna a pily z roku 1515. Ač zbyly jen obvodové zdi, stal se mlýn kulturní památkou. A hlavně se proslavil svým účinkováním v legendární pohádce Pyšná princezna. Všichni si pamatujeme, jak v něm pytlovali padouchy, kteří chtěli ublížit Krasomile a Miroslavovi. Dnes se už kola netočí, ale romantika to je veliká.

A pak podzimní krajinou domů, do Čech, do Podolí, do prkýnka, to se nám bude stýskat. Tak zase za rok ve stejnou dobu...

Jani i Ctibore, díky.●

Eva Stanovská

Třebíč

Dva roky jsme si společných akcí moc neužili. O to víc jsme se těšili do Třebíče - na asi tak čtyřikrát odloženou akci, patřící do souboru fotografických výjezdů pořádaných Vládou Skalickým.

Termín byl vhodně zvolen, státní svátek nám přidal dva dny. Takže jsme Třebíč a okolí mohli poznat přeci jen důkladněji. Třebíč je město poměrně rozmanité. Největší atrakcí je zachovalé židovské město, které bylo oceněno i UNESCO. Prošli jsme ho několikrát, poslechli si i poutavé povídání třebíčského architekta Luboše Herzána. Zázitkem byl židovský tanec v synagoze.

Město jsme poznávali důkladně. Nakonec se naše skupinka shodla, že se nám nejvíc líbilo urbexové prostředí. Stará Baťova fabrika si udržela svůj půvab. Za velkými prosklenými okny jsme skrz hledáčky pozorovali artefakty současné výroby ponožek. Malebné.

Na konci města jsme objevili vybydlenou fabriku První brněnské strojírny. Hromady nepořádku, všude přítomné papíry. No, krásně se to fotografovalo.

Za sebe mohu říct, že největší zážitek jsem měla z nedaleké elektrárny Dukovany. Sobotním ránem jsme se blížili k Dukovanům a už z dálky se z mlhy vynořovaly chladicí věže. Čepice z vodní páry, křížované dráty a sloupy. Jasně, prázdná krajina má jistě větší hodnotu. Ale co se dá dělat. Nikdo z nás nechce zavřít počítač, zhasnout a odejít do lesů. Elektřinu prostě potřebujeme a dokud člověk nevymyslí lepší způsob její výroby, bude atom optimálním a čistým zdrojem. V době, kdy píšu tyto řádky, objevila se zpráva,

že EU svůj vztah k jádru přehodnocuje. Hurá. Sluneční a větrné elektrárny krajinu také rozhodně moc nezvelebují. Běhaly jsme (čtyři děvčata) po poli a jásalý nad grafikou viděného. Škoda, že bylo málo času a zamření se rozplývalo. Elektrárna je z dálky velkolepá. Mám úctu k velkým lidským dílům. Těžko chápou, jak to, že vše bezchybně funguje (teda doufám v to).

Čekalo nás informační centrum, ve kterém je vidět, že elektrárna má dostatek prostředků a také motivaci přibližovat lidem výrobu z jádra v tom nejlepším světle. Infocentrum bylo dobře vybavené a poutavá přednáška nás seznámila s provozem. Ne že bychom všemu rozuměli, ale jinak dobrý. Moc se nám líbilo, že se můžeme pohybovat v maketě jaderného reaktoru, který byl vybaven barevnými projekcemi. Což se také moc pěkně fotografovalo.

K elektrárně patří i Dalešická přehrada. Kdysi jsem jako dítě na jejím dně byla na skautském táboře. Dneska tam šplouchá voda. Pohled z Wilsonovy skály byl krásný, ale půlka její stometrové výšky je bohužel dnes pod vodou... Nejen fotografováním je člověk živ. Jeden večer byl jako obvykle věnován i divadelnímu ochotníčení. Scénky v režii Vladimíra a Alenky byly opravdu vypečené. Představení loutkové ze zasedání městské rady, vodník a voraři, všeobecné očkování. Zážitky nejsou sdělitelné. Je nutno zažít. Setkání se zase povedlo.

Vládo, díky za organizaci, ostatním díky za společnost.●

text a foto Eva Stanovská

Nedaleko

Jsem v Praze narozena, v Praze žijící, Prahu milující, Prahu fotografující. Mimo jiné taky proto, že hranice města opouštím jen krátkodobě a neochotně. Čtvrť, kde bydlím, nepatří mezi místa, kam se běžný turista dobrovolně vydá. Obvykle ani fotograf. Občas se projdu po spojnici mezi stanicemi metra Rajska zahrada a Černým Mostem. Mlha je dobrá, to přece každý ví. Mám radost, v dálce se objevuje právě jeden chodec, kterého jsem potřebovala. Šla jsem jeho směrem a co nevidím: kolega fotograf. Nabídla jsem se mu na oplátku jako figurantka v mlze. Můj červený kabát si o to zrovna říkal. Jeho jméno neznám, ale hned týž den jsem na facebooku náhodně objevila podobný záběr jako můj s ženskou postavou v červeném kabátě vzdalující se do mlhy...●

Kateřina Göttlichová

Fotografie, které nenašly své adresáty

To se tak stává.

Lidé přicházejí i odcházejí.

A když odejdou, musí se něco udělat s tím, co po nás zůstává.

Tak i já jsem se dostal k pozůstalosti člověka, který svůj život zasvětil fotografii. Není to žádný významný autor. Zaměřil se na fotografování své rodiny, dovolených, prostředí, svých přátel. Prostě života, který žil.

Jednoho dne mi volá kamarádka, že po tátovi zbyla spousta fotografického materiálu, a tak jestli chci, ať si pro „TO“ přijedu.

A skutečně. Ze sklepa vynáším první krabici fotopapírů, potom druhou, třetí. Kromě toho spoustu dalších věcí na přebrání.

Vím, že rodinné obrázky si již kamarádka vybrala. Zůstává tedy ten zbytek. Začínám zbylé krabice vybalovat a třídit.

Dostávám se i k menší krabici od technických negativů, která je plná obálek s fotografiemi. Vybaluji první obálku.

Nějací lidé u stolu. Tady se evidentně vítají. Všichni muži v oblecích s kravatami, ženy ve slavnostních šatech.

Z obrázků je vidět, že se setkávají po nějakém delším čase. Podávají si ruce, plácají se po ramenu, dívají se na fotografa, který zaznamenává „malou velkou“ událost ze života. Na tváři fotografovaných jsou vidět úsměvy, spokojenost, radost, že se vzájemně vidí.

Otevírám druhou obálku. Stejní lidé, stejné obličeje, stejné scény.

Otevřu obálku třetí, čtvrtou, pátou...

Nyní mi dojde, že mám v rukách fotografie lidí, možná spolužáků ze střední nebo vysoké školy, kteří se po letech sešli, aby si sdělili dojmy z doby, kdy se neviděli.

Na jedné obálce nacházím seznam lidí, kterým měly být fotografie doručeny. Nikdy nebyly. A již nikdy nebudou.

Nenašly své adresáty ze seznamu na obálce. Zůstaly v krabici, kterou nyní držím v rukách, a nevím, co s nimi.

Proč fotografujeme?

Odpověď je jednoduchá: „Protože mě to baví!“ Není ale dostatečná. Je dobré si uvědomit, co po nás, fotograficky, zůstane.

Co po nás tedy zbude?

Krabice plné obrázků krajiny, abstrakce, architektury, lidí...

Co skutečně zůstane?

Jsem přesvědčen o tom, že to budou fotografie lidí a měst.

Tedy míst, která se postupně mění a „ti“ budoucí budou hledat, porovnávat, hodnotit, co se stalo, co se změnilo.

Vše ostatní překryje čas budoucí.

Fotťe místa, kde žijete. Fotťe lidi, se kterými žijete. I ty ostatní. Fotťe vše, na co se rádi díváte, když v ruce držíte fotografie pořízené před dvaceti, třiceti, padesáti nebo sto lety.

To přetrvá! ●

Rýchory 2. 10. 2021

Tomáš Lelek fotograf

Tomáše sleduji již několik roků. V jeho fotografiích obdivuji obrazovou subtilnost, více či méně skrytý humor, a hlavně vytříbený vizuální projev. Abych Tomáše a jeho „fotografické zázemí“ více poznal, dohodl jsem se na krátkém rozhovoru. Setkali jsme se v hradecké restauraci a hned po zasednutí jsme museli prokázat, že jsme očkovaní. Uf, uf.

Tomáši, sleduji tě přes tvoji soutěžní aktivitu.

Jsi soutěžní typ?

Tak úplně soutěžní typ nejsem, ale je to asi zásadní způsob, jak se fotografie dostane mezi lidi a konfrontuje se s prací ostatních.

Kolika a kterých soutěží se účastníš?

Obesílám jen hradeckou Premiéru, jednou za tři roky Salon a Národní soutěž amatérské fotografie ve Svitavách. Jednou jsem obeslal soutěž Divadelního institutu v Praze. A to je vše. Nikde jinde jsem se neúčastnil a fotografie nikam neposílal.

Aha. Myslel jsem si, že soutěžíš víc. Asi tě hodně vnímám přes „národní“ ve Svitavách, kde za své fotografie získáváš různá ocenění. Jsi rád, když jsi oceňován?

No tak kdo by nebyl. Myslím, že každý, kdo obesílá soutěž, jde do toho s určitou nadějí na výhru.

Neděláš to víc pro sebe?

V každém případě úspěch znamená další motivaci a ta je potřeba. Kdybych to měl doma v šuplíku, tak mě to určitě tak baví nebude.

Chceš hodně vystavovat?

Sám od sebe takové ambice nemám, ale když mi někdo nabídne výstavu, tak mě to samozřejmě potěší. Není to ale tak, že bych si sám vyhledával prostor, kde se budu propagovat.

Když vystavuješ, není ti líto toho času, energie a peněz, když potom výstavu vidí příliš málo lidí?

Nevadí. Nakonec můžu jenom tušit, kolik těch lidí tam bude nebo nebude. Když mne někdo osloví: „Dej nám tři, pět fotografií na výstavu,“ tak jim je dám, není to problém. Takové vystavování mi nevadí.

Je to, bohužel, celospolečenská záležitost, že lidé moc nechodí na výstavy. Ty na výstavy chodíš?

No, no. Je to horší. Ano. Samozřejmě na výstavy chodím.

Které vyhledáváš?

Samozřejmě ty fotografické a nejčastěji fotografie lidí, které znám. Dávám přednost výstavám s přídavkem „co tím chtěl autor říci“. Občas zabloudím do Galerie moderního umění v Hradci Králové nebo i do galerií v jiných městech.

Kde čerpáš inspiraci ke svým fotografiím?

Inspiraci vidím u jiných fotografů, ať už v galeriích na internetu nebo na výstavách. Další inspirace jsou filmy nebo hudební klipy, ty mám rád, protože je tam zúžený prostor k vyjádření obsahu, fotografii vidím v tomto ohledu podobně. No, je to taková teorie o mojí inspiraci, ale v podstatě si nejsem jistý, proč to takhle dělám, ale určitě se mně to tak líbí. :) Inspiraci mám kdesi zapsanou, občas při pohledu na moje fotografie mám pocit, že už jsem je někde viděl, ale s tím nemám problém, myslím, že všechno už někdo vymyslel, všechno už někdo udělal a důležité je to dělat po svém.

Ve tvých fotografiích mnohdy nacházím takový tichý humor. Nedávno na obálce našeho časopisu létající kolo, naposledy si pamatuji dámské kalhotky. Kde k tomuto bereš inspiraci?

Lehký humor mám rád. Ve fotografiích nemám potřebu svět okolo brát příliš vážně. Třeba ty zmíněné kalhotky, naprosto obyčejná věc, která v určitém zobrazení může působit neobvykle, takhle mě to baví a těší. Obecně kraviny mám hodně rád. :)

Ale ty příběhy ve svých fotografiích máš.

Snažím se o to a příběh tam potřebuju.

Kde a co hodně fotografuješ?

Hodně fotím městskou krajinu, mám asi trochu zálibu v geometrii, pak spousta věcí je například z Josefova, ale ani okolní vesnice nezůstávají pozadu. A jinak to je takový rádius 20 kilometrů kolem Hradce. Na druhou stranu mám pocit, že mám Hradec už vyčerpaný.

Kam tedy míříš dál?

Asi za těch dvacet kilometrů (*smích*).

Bavili jsme se o prostoru regionálním. Teď se zeptám na oblast žánrovou. Kam se chystáš? Chceš ukročit někam jinam, než co děláš doteď?

Takhle. Dopředu nikdy nic neplánuji, kam ukročit, nebo co změnit. Vždy to souvisí s nějakou fází, kde teď jsem, co dělám, jak se mám, co se objeví, na co budu mít chuť... Nedávno jsem začal zase více věnovat dyptichům a triptychům.

Toto dělá více autorů. Poslední dobou to je možné vidět u Evy Stanovské, která dělá triptychy. Já mám doma knihu Vladimíra Kozlíka „Hovory s Chan-Šanem“, kde jsou takové dyptichy použity. Tak je toto takový úkrok?

Myslím, že ne, ke mně to přichází tak pozvolna a tak i odchází, první triptych jsem udělal v roce 2016, takže to nevnímám jako úkrok.

Takže část inspirace máme za sebou. Co vlastně děláš? Je to práce duševní nebo fyzická?

Oboje dohromady. Dělám v Klicperově divadle. Mám na starosti organizování výroby. Přejde za mnou scénograf s plány výpravy a to potom převádím do výroby.

Jsi blízko divadla. Fotíš divadlo?

Málo, jen v průběhu divadelního festivalu.

Jak dlouho jsi členem našeho sdružení?

Nejsem členem.

To je ale výtku, nepodporovat naše cechovní sdružení. Využíváš služeb Impulsu a fotografické sekce?

Tak to se budu muset tedy přihlásit do sdružení. Spíš jen ta Premiéra. Dílny nevyužívám.

Proč nefotografuješ lidi?

Lidi neumím, mám v paměti citát: „Fotografie nejvíc vypovídá o lidech, když tam ty lidi nejsou.“ Tuším, že pan Koudelka to nějak tak řekl.

Ale lidi na svých fotografiích máš.

To ano. V takovém tom zastoupení. Že existují. Ale žádné takové ty člověčiny. To ne. Na to nejsem, třeba někdy...

A co jiná než digitální fotografie? Neláká tě zkusit analogovou?

Sleduji to. Někdy si říkám: „No, hochu. Měl bys to zkusit.“ Ale díky zrychlené době mi přijde proces v komoře příliš dlouhý. Možná strukáž někdy zkusím.

„Inspiraci mám kdesi zapsanou“

**Máš ve svém fotografickém životě nějaké vzory?
Kam koukáš?**

Významní čeští autoři jsou jasní, nejvíc asi Funke. Ale fotografů je spousta. Třeba takový autor Pavel Klásek, od něj se mi fotografie líbí a baví. Dává do nich takový svůj humor, nadsázku, výtvarno.

Jak jsi začal vůbec fotografovat?

To bylo někdy v roce 2006. Kytičky, broučci, podzimní listí, západy slunce a tak. Asi jeden rok a pak deset let nic. A pak jsem začal mít potřebu něčeho. Nějaký koníček. A tak jsem vytáhl foťák.

Chtěl by ses nějak ve fotografii vzdělávat?

Mám za sebou Hradeckou konzervatoř a potom roční nástavbu.

A co ITF? (Institut tvůrčí fotografie Opava)

Je to slovo do prance. Nevím? Zvažoval jsem to. Fotografie studentů znám, baví mě jejich práce, často mám ale pocit, že po vizuální stránce jsou autoři velmi podobní a je více rozeznatelná škola než autor, jestli to není trochu škoda? Třeba se pletu...

Takže ITF zatím ne?

Zatím ne. Jestli by mě chtěli? To je věc další.

Jaké máš jiné koníčky?

Chytám ryby. Chodím z velké části na Rozkoš. Ale i jinam. Labe, Metuje a tak.

Jaký je Tvůj nejlepší úlovek?

Letos jsem chytil úhoře. Hodně velkého.

A jaký je největší úlovek ve fotografii?

Na ten teprve čekám, nebo ho už mám a nevím o něm *(smích)*.

A máš nějaké své „dítě“, na které jsi pyšný?

No tak děti mám dvě. A když jsme u těch dětí, někdy se jich zeptám, co na ten obrázek říkají.

A jaké jsou reakce?

Je zajímavé, co tam vidí. Jsou přímí. Nedokážou to okecat. Řeknou na rovinu: „Je to divný, blbý, nebo proč to jako děláš?“

A posloucháš je?

Ne, většinou, ale v případě, že mám víc verzí něčeho, tak ano.

A manželka? Co ona?

Tak tam to je jasné. Ta to musí chválit (*smích*).

A tak máš nějakou svoji významnou fotografii?

Některé mám radši, to ano, ale významná fotografie je moc velké slovo. To až ji v té kupičce fotografií uvidím, tak se budu divit.

Takže máš nějaký ten TOP?

Měl jsem, dal jsem je do knížky ke konci studia na konzervatoři. Takže už jej vlastně zase nemám.

Když jsme natukli knížky. Máš ambici nějakou svoji knihu fotografií udělat?

To ano, někdy, až to přijde, tak to přijde, ale nebude to brzo.

Opisuješ fotografie od jiných?

Opisování zní jako kopírování, takže to ne, ale dobré nápady použít po svém, proč ne.

Jsou na to dva pohledy. Jedno je inspirace a druhé plagiátorství. Jak ty? Dělal jsi někdy něco podle předlohy?

Dělal, na škole jsme to měli jako úkol. Je to peklo. Horší úkoly se snad ani neodevzdávaly. Zdánlivě jednoduchá oloupaná cibule od Sudka, výsledek katastrofa i z dálky. :)

Ty máš konzervatoř pod Josefem Ptáčkem. Jak se ti pod ním studovalo?

Bylo to objevné. Proto jsem rád šel i na nástavbu.

Co ti to dalo?

Třeba větší zájem o historii obecně, rozšíření přehledu nejenom ve fotografii, ale i v umění.

Všichni se shodnou na tom, že jim to otevřelo nový úhel pohledu na svět kolem sebe, souhlasím... divím se ještě teď tomu svému rozšířenému pohledu... a klidně bych si to dal znovu.●

*S Tomášem rozprávěl Vladimír Skalický
Hradec Králové 2. 11. 2021*

Fotofestival Blatná po třinácté

a opět skvělá.

Stálice mezi českými fotofestivaly. Prima akce.

Letošní téma Na tělo skýtalo naději uvidět opravdu zajímavé fotografie. Bylo to tak. Fotografie lidského těla mají vždy ještě nějaký ten rozměr navíc. Jsou živé.

Není asi potřeba vyjmenovat všechny vystavující - program lze najít na stránkách festivalu. Zmíním ale jednoho vystavujícího, který vnesl do svých fotografií příběh a hlavně kopec legrace. Žádná pasivní účast, všichni vzhůru do akce.

Zdeněk Lhoták fotografoval kromě spousty jiných fotografií i spartakiádu v roce 1985. Ano, bylo to ono děsuplné vystoupení vojáků po obrovském lijáku. Během vystoupení začalo pršet a jejich těla pomazaná blátem se postupně měnila v absurdní sochy. Mladí kluci cvičí bahno, nebahno - pro podporu socialismu to bylo jistě naprosto nezbytné. Série fotografií Zdeňka Lhotáka z obvodní Spartakiády se už dávno stala legendární u nás i ve světě. V roce 1986 získal za tento seriál 2. cenu v soutěži World Press Photo.

Zdeněk Lhoták je veselý člověk a výstavu doplnil venkovní instalací bílých figur v parku před zámkem. Jaké bylo překvapení, když všechny účastníky svolal ke společné fotografii k figurínám. Vysvětlil, že si celý život přál být v kůži chlapců na cvičišti. Spolu s dalšími dvěma dobrovolníky se stejně jako vojáci svlékli do trenýrek a pomazali bahnem. Takto vytvořili pozadí na společné fotografii. Největší veselí způsobila jejich očista v rybníku - počasí na koupel fakt nebylo.

Na Blatenském festivalu se návštěvník opravdu nenudí.

Na otevřené scéně východní Čechy a spřátelené oblasti reprezentovali Marcela Zuchová, Dáša Skořepová, Gabriela Řeháková, Vladimír Skalický, Kateřina Göttlichová a Eva Stanovská. Možná ještě někdo, o jehož bydlišti nevím... Vtipné byly zejména fotografie Dáši Skořepové, která vymyslela instalaci vskutku „na tělo“: své kyanotypie naexponovala na bavlněná tílka. Doufám, že v některém z nich jednou Dášu potkáme.

Celodenní sobotní a nedělní program zahrnoval spoustu vernisáží, přednášek, povídaní a setkávání. Vše doprovázel písničkář Vašek Koubek se svou kytarou a drsným hlasem. A koho rozhodně nesmím zapomenout zmínit, je Honza Flaška jako skvělý a vtipný konferenciér. Na vše dohlížela duše festivalu Kamila Berndorffová, podporovaná městem Blatná. Prostě prima strávený víkend.

Tak zase za rok, pojedťe také.

Téma na příště je Proti proudu. •

*Eva Stanovská
fotografie Dáša Skořepová*

Fotoklub Chrudim vystavuje.

Každým rokem se v Chrudimi připomíná fotoklub Chrudim svojí podzimní výstavou fotografií. Po loňském omezení, kdy byla tradiční výstava přístupná pouze přes internet, se letos její už 21. ročník konal bez problémů. Téma se týká přímo Chrudimě nebo jejího okolí. Letošní rok byl zaměřen na Chrudimáky. I když je Chrudim liduprázdna, povedlo se sestavit portréty Chrudimáků na 20 panelech o velikosti 70x100 cm. Výstavní prostory se tak příjemně zaplnily většinou známými tvářemi. Netradiční bylo zahájení venku před výstavní síní. Po proslovu následovala samostatná prohlídka fotografií. Na zúčastněné čekalo na závěr malé občerstvení.

Poté proběhla zajímavá přednáška o činnosti fotoklubu v Chrudimi. Při jednání se starostou jsme zjistili, že není vůbec informován a o činnosti fotoklubu nic neví. Tato nemilá skutečnost nás přiměla k tomu, abychom se připomenuli a objasnili význam naší práce. Posluchači byli překvapeni, kolik proběhlo akcí a jak velké množství dokumentace ze života v Chrudimi je uloženo v chrudimském archivu pro další generace. Škoda jen, že současná chrudimská radnice o těchto faktech nemá ani tušení, přestože fotoklub ve městě funguje už 115 let.

Naši členové na závěr představili přítomným několik atraktivních fotoaparátů nejen nejmodernějších, ale i takzvaně pradávných, které jsou funkční a lze s nimi fotografovat. Dírková komora, velký fotoaparát 18x24 cm s jeptiškou a několik starých kusů na film. Následovaly odpovědi na dotazy a pak byla přednáška ukončena. Téma o Chrudimi na příští rok není doposud vybráno a my doufáme, že se příští výstava uskuteční.

Nutno dodat, že to vše je zajišťováno za spolupráce s Vodními zdroji Chrudim, které poskytují výstavní prostor a občerstvení při vernisáži.

Vedení Chrudimské Besedy neakceptuje smlouvu s naším fotoklubem, která byla sjednána s minulým vedením Chrudimské besedy, a vedení města tuto záležitost přes počáteční snahu stále neřeší.

Vše se zhroutilo a fotoklub začíná od nuly. Nemáme zázemí, scházíme se v restauraci, zůstali jsme bez podpory města, a tudíž jsme museli vystoupit i z mapového okruhu.

Doufáme, že se tato neutěšená situace co nejdříve vyřeší.●

*Za fotoklub Chrudim
Petr Beran*

TELEGRAPH nová galerie v Olomouci

Jednou mi na telefonu „přistála“ zpráva, že Ivan Pinkava vystavuje v nové galerii v Olomouci. Jelikož přes Olomouc často jezdím, naplánoval jsem si návštěvu této výstavy. Galerie Telegraph je součástí rekonstruované tovární budovy na Jungmannově ulici za krajským úřadem. Již z venku je vidět, že se jedná o jiný dům, vymykající se svému okolí. Tmavě modře natřená fasáda z režných cihel, výtvarný objekt před budovou a vysoké skleněné vstupní dveře, zvoucí k návštěvě galerie.

Když projdete kolem skromné recepce, vstoupíte do velkého prostoru galerie, kterou lze dispozičně upravovat pomocí posuvné stěny. Vysoký strop, možnost přirozeného denního světla od velkých oken, nasvícení světlem umělým, dostatečný odstup od vystavených prací i velkoplošné stěny pro umístění velkoformátových děl. Vzdušná galerie moderního stříhu v industriálním objektu, tak by se galerie Telegraph dala jednoduše charakterizovat.

Výstava Dvojná vazba Ivana Pinkavy nabídla práce z posledního autorova období. Mnohé jsem vůbec neznal. Samotné fotografie o rozměru až 200x100 cm vzbuzují úctu k autorovi i samotným fotografiím. Kdo zná tvorbu Ivana Pinkavy ví, že se jedná o „klidné pohledy“ a velikost obrazů potřebuje „klidný čas“ na jejich zhlédnutí.

K výstavě je vydán katalog ve formě knihy vázané do plátna. Katalog obsahuje, kromě všech vystavených prací, i další fotografie ve zjednodušeném profilu autorových prací. Zajímavostí katalogu je, že se v něm prezentuje

fotografie i instalace výstavy, kterou sám představuje. Fotografie galerie vytištěné v katalogu „předběhly“ samotnou výstavu a tisk katalogu musel být realizován až poté, co byla výstava instalována.

Kdo Olomouc, metropoli Moravy, navštíví, tomu doporučuji galerii Telegraph navštívit. Najde zde práce nejen fotografické, ale i moderní od současníků. A na závěr příjemné zjištění. Vstup do galerie je volný, což se dnes již nevidí.●

Z Olomouce Vladimír Skalický

/ ZDENĚK STUHLÍK /

XXII. Labyrint 2021

Ve dnech 22.-24. 10. 2021 se uskutečnil v pořadí dvaadvacátý Labyrint - multimediální přehlídka prací studentů uměleckých škol a tvorby přizvaných autorů. Tématem letošního ročníku byly vibrace. Poprvé byl Labyrint otevřen v Klodzku, kde následně proběhlo celkem deset ročníků; čas je neúprosný, již dvanáct jich bylo ve Slubici. Galerie Okno ve Slubici úzce spolupracuje s organizátory Labyrintu ve Frankfurtu nad Odrou, kde se konají autorské výstavy a kde byla i výstava prací českých autorů.

Tušení vibrací

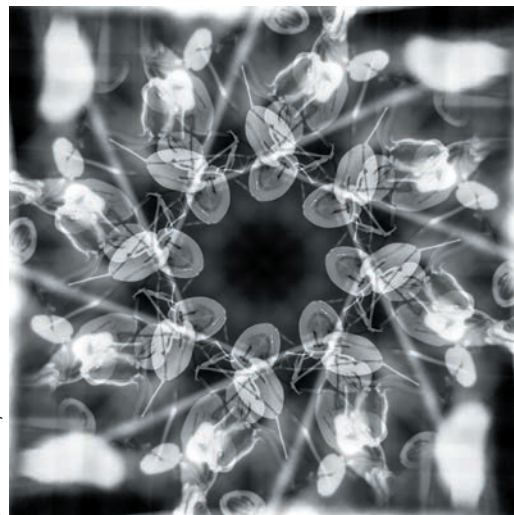
Stojaté vlnění vznikající v ohraničeném prostředí v důsledku interference vlnění odražených v různých směrech od hraničních ploch prostředí vznikají neúmyslně pracovními činnostmi stroje nebo jsou vyvolány úmyslně (definuje slovník). Autoři však překračují hranice reality a vstupují svými obrazy do oblasti iracionality. Nahlíží na vibrace jako na určitou energii, která působí na jiná tělesa, v našem případě i na člověka, neztrácí se, ale přenáší se dál v lidském organismu. Systémové účinky vibrací mohou být různé, protože uvnitř organismu působí velké dynamické síly.

V závislosti na potenciálu vibrací působících na člověka - kladných nebo záporných - jsou vyvolané subjektivní pocity rovněž kladné nebo záporné a jejich veličina se úměrně rovná energii vibrace na vstupu. Obecně se jedná o projevy radosti, štěstí a s tím spojený smích, projevy vášně, ale i zlosti a zášti. Pokus o zobrazení vibrace slov a myšlenek pomocí kouře je jiný přístup k zobrazení vibrace. Pojem vibrace ukázané prostřednictvím fotografií, kde jejich abstraktní vzezření není dáno digitální postprodukcí, ale jejich násobením, překrýváním, otáčením - v podstatě drobnými pohyby, které můžeme považovat za vibrace, je stejně odvážný, jako tvorba založená na emočních vjemech, na okamžiku oslovení danou situací.

Výtvarný projev českých autorů na téma vibrace byl převážně fotografií; nově jednou kolekcí obrazů. Monika Simek Fulková - obrazy, Petr Moško, Zdeněk, Mudroch, Rudolf Němeček, Iva Pavlátová, Pavel Rejtar, Zdeněk Stuchlík a Petr Šulc - fotografie.●

*Pro Impuls
Rudolf Němeček*

/ PETR ŠULC /

/ IVA PAVLÁTOVÁ /

Fotograf Jiří Klíma vystavuje v Náchodě

Ve čtvrtek 7. října 2021 byla ve výstavní síni Muzea Náchodska v Náchodě zahájena tradiční výstava již po několik let nazývaná „Náchodský fotografický podzim“. Tentokrát vystavuje Jiří Klíma a jde o zatím největší autorovu autorskou výstavu.

Jiří Klíma se narodil 12. 4. 1945 a fotografii se věnuje přibližně od svých čtrnácti let. Dlouhá léta, často úspěšně, obesílal fotografické soutěže nejen v tuzemsku, ale i v zahraničí. Vystavena je mimo fotografií i spousta artefaktů, např. diplomy, medaile, různá ocenění, poháry atd. Z fotografických témat hledal a nacházel zprvu motivy ve svém nejbližším okolí, rodina, kamarádi, příroda. Také rád zachycoval události a dění v Náchodě a okolí. Fotoaparát Ljubitel, který ho nastartoval na dráhu zapáleného fotografa, postupem času už nebyl to pravé, a tak si opatřil novou Prakticu Nova, dnes fotografuje Pentaxem. Brzy ho začaly přitahovat nejrůznější fotografické techniky, a tak v temné komoře intenzivně experimentoval. Přínosem pro jeho zálibu v experimentech byl, jak sám říká, jeho vstup do Fotoklubu v České Skalici v roce 1978, kde se od klubových kolegů mnohemu přiučil. V té době u něho začal převládat zájem o výtvarnou stránku fotografie, a tak využil možnost rozšíření svých znalostí a navštěvoval Východočeskou lidovou konzervatoř vedenou profesorem Jánem Šmokem (abs. 1984). V novodobé historii Fotoklubu Náchod se zúčastnil všech klubových výstav v tuzemsku i zahraničí, uspořádal svoji autorskou výstavu *Humor ve fotografii* v listopadu a prosinci v roce 2005 v Náchodě v tehdejší Stálé galerii Fotoklubu Náchod, kterou následně reprízoval

v polské Kudowě Zdrój v galerii Cyganeria v lednu a únoru 2006. Jirka Klíma je nejen fotograf, ale také hlavně kamarád a nezdolný životní optimista, kouzelník a člověk plný humoru, a to nejen ve fotografii. Dokladem toho jsou věty kamarádů, fotografů a kolegů z náchodského fotoklubu: „Jirku znám více než dvacet let, první setkání bylo, když jsem poprvé přišel na schůzku náchodského fotoklubu, někdy v roce 1999, tehdy v Hurdákově ulici. Je málo lidí, kteří nikdy neodmítnou pomoc, ať už fotograficky, tak i jakkoli jinak, je málo členů klubu, kteří obětavě pomůžou při každé příležitosti, jsem rád, že se naše životní dráhy potkaly.“ Říká Petr Šulc, předseda Fotoklubu Náchod. „Jirka je v dobrém slova smyslu „stará škola“, umí udělat poctivou fotku a na nic si nehraje, je na něho spoleh a co je nejdůležitější, má smysl pro humor, a to humor černý a možná i ještě černější. Je jedním z nejdůležitějších členů našeho fotoklubu a já si moc považuji, že nás obohacuje svým optimismem,“ říká Roman Unger, místopředseda Fotoklubu Náchod.

Autorovu skromnost potvrzuje i drobná expozice aktuální fotografické tvorby i dalších členů Fotoklubu Náchod, Jany Čížkové, Veroniky Michlové, Moniky Šimek Fulkové (jako host), Jindry Klabačky, Míry Kolátora, Tomáše Šimka a Petra Šulce. Výstava bude otevřena v běžných otevíracích hodinách do 7. listopadu 2021.●

Za Fotoklub Náchod Petr Šulc

Nejlepší fotografie posledních tří let

6. ročník SALONU VÝCHODOČESKÉ FOTOGRAFIE 2021 pořádá Centrum uměleckých aktivit a Volné sdružení východočeských fotografů Hradec Králové, z. s. Výstava je ke zhlédnutí od 21. listopadu 2021 do 16. ledna 2022 v reprezentativním prostoru Muzea východních Čech v Hradci Králové. Vernisáž se uskutečnila 20. listopadu 2021.

Pro velký zájem vystavovat své fotografie na 6. Salonu byla ustanovena výběrová komise (Ing. Ctibor Košťál - profesionální fotograf, Mgr. Vítězslav Krejčí - fotograf, pedagog fotografie a zástupce FOMY Bohemia spol. s r. o., Mgr. Jiří Zikmund – teoretik fotografie, Jana Neugebauerová za centrum uměleckých aktivit Impuls Hradec Králové a pedagog FAMU Ing. Jiří Petera), která měla nelehký úkol vybrat 28 autorů, kteří budou zastupovat fotografy východních Čech na této reprezentativní výstavě. Pozvání vystavovat své fotografie na 6. Salonu východočeské fotografie přijali hosté: fotograf a grafik Luděk Vojtěchovský, fotoreportér a fotograf Radek Kalhous a přírodovědec a fotograf Petr Jan Juračka.

Historie Salonu východočeské fotografie

Reprezentativní přehlídkou, poskytující souhrnný přehled

aktuální tvorby východočeských fotografů, se stal Salon východočeské fotografie. Opakuje se víceméně po třech letech a toto triennale se stalo tradicí a vyhledávanou příležitostí pro fotografy prezentovat své snímky na veřejnosti. Salon východočeské fotografie se poprvé konal v roce 2005 právě v Muzeu východních Čech v Hradci Králové.

Výstava očima člena poroty – Mgr. Vítězslava Krejčího, předsedy VSVF Hradec Králové, z. s.

Po třech letech od předchozí stejnojmenné přehlídky autorských fotografií (Nový zámek v Kostelci n. O.) pořadatelé opět vyhlásili v pořadí již VI. Salon východočeské fotografie (dále jen „Salon“). Místem konání počtvrté zvolili interiéry reprezentativní budovy Muzea východních Čech v Hradci Králové. Účast byla nabídnuta osobnostem

/ JAN ŠEBETKA / MĚSTEM /

z Královéhradeckého a Pardubického kraje, nebo odjinud v případě členství ve Volném sdružení východočeských fotografů, z. s. Hradec Králové (dále jen „VSVF“).

Výběr autorů byl i tentokrát podroben rozhodnutí poroty, poprvé složené převážně z řad členů VSVF (Ing. Ctibor Košťál, Mgr. Vítězslav Krejčí, Mgr. Jiří Zikmund, Jana Neugebauerová) a pedagoga FAMU Ing. Jiřího Petery. Takto vybraní autoři a autorky byli tak jako i v minulosti doplněni o několik renomovaných fotografů. Žel neopomenutelnou okolností této selekce jsou omezené prostorové dispozice výstavy.

I letošní Salon je charakteristický aktuálností tvorby, koncepční vyzrálostí a převahou prezentace konzistentních fotografických souborů. Typickým prvkem je také mediální, stylová, žánrová a motivická pestrost, převažují klasičtější skladebné principy, nechybí však i formálně a obsahově svěží nekonvenční přístupy, vybízející diváky k empatii a spoluúčasti na rozšiřování významotvorných dějů, příběhů či poselství. Převažujícím rysem fotografických děl tohoto Salonu je subjektivně inscenovaný (manipulovaný) dokument, často s členitými obsahy osobních prožitků, vztahů a souvislostí. Skrytá, tajemná a tím i přitažlivá

podoba opticky přímo zachyceného předmětného světa nabízí rovněž inspirativní vrstevnatá myšlenková sdělení i silné emoční rezonance. Svět (i jeho pozorovatel) je mnoho-
tvárný, neohraničený, magický a věčný (?!). Opticky reflektovaná skutečnost, tedy fotografie, některými svými typickými prvky (např. plnost, prázdnota, struktura a přes-
ážnost linií, tónů, ploch či objektů) vytváří prostor pro svobodnější způsob vnímání a prostředkuje vědomí Nekonečna.

Dynamicky tekutou mozaiku těchto vizuálních „osobních vesmírů“ s jejím principem protikladů (kontrastů) lze naším bdělejším a jasnějším vědomím zároveň také přetavit v synergii celku s jeho léčivou harmonizací. Jistou analogií a nezanedbatelným příkladem mohou zde být „spojité nádoby“ dvou autorek („ESKG“), tedy překlenutí svébytnosti „metabytností“, tvůrčí koincidencí.

„Citlivým, hravým a kreativně invenčním přístupem měníme realitu (a ona mění nás), jež se stává snesitelnější, krásnější a smysluplnější.“

*V Hradci Králové dne 15. 7. 2021
Vítězslav Krejčí, člen poroty VI. Salonu*

/ EVA STANOVSKÁ /

Vystavující autoři

Beneš Jindřich, Svitavy
 Benešová Anna, Hradec Králové
 Capoušková Zuzana, Pardubice
 Cvrkal Jiří, Hradec Králové
 Faltejsek Martin, Lanškroun
 Fic Miloš, Pardubice
 Göttlichová Kateřina, Praha
 Homola Radek, Vrbová Lhota
 Kolátor Miroslav, Náchod
 Košťál Ctibor, Trutnov
 Krejčí Vítězslav, Hradec Králové
 Kroul Jiří, Slavětín nad Metují
 Lelek Tomáš, Výrava
 Ludvík Vladimír, Hradec Králové
 Mareš Jaroslav, Polička
 Michaličková Hana, Hradec Králové
 Nehera Ivan, Kvasiny
 Němeček Rudolf, Nové Město nad Metují
 Ošťadnická Helena, Hradec Králové
 Pešek Pavel, Hradec Králové
 Prausová Jitka, Hradec Králové
 Skalický Vladimír, Lanškroun
 Stanovská Eva, Dřenic

Stráníková Olga, Litomyšl
 Šebetka Jan, Ústí nad Orlicí
 Štěpařová Renata, Nové Město nad Metují
 Šulc Petr, Náchod
 Ulrich Petr, Brandýs nad Labem – Stará Boleslav

Hosté

Juračka Petr Jan, Pardubice
 Kalhous Radek, Pardubice
 Vojtěchovský Luděk, Pardubice
 Vernisáž 6. ročníku Salonu východočeské fotografie proběhla v sobotu 20. listopadu 2021 v Muzeu východních Čech v Hradci Králové za přítomnosti cca 180 návštěvníků, kteří prošli přes přísnou kontrolu čteček teček. V kulturním programu vystoupila skupina Jinotaj a úvodního slova se ujali Mgr. Vítězslav Krejčí a Ing. Ctibor Košťál.

Pozvánkou na Salon východočeské fotografie jsou velkoformátové fotografie 100x150 cm, které jsou umístěny na Masarykově náměstí. V případě uzavření výstavních prostor v rámci proticovidových opatření je tak venku ke zhlédnutí alespoň 10 snímků Salonu.●

III. ročník bienále výstavy „Fotografie na zámku“

Vzhledem k tomu, že fotografické aktivity a tvorba se staly kvůli „koronáči“ alespoň u nás pro všechny pouze individuální záležitostí a komunikace mezi členy probíhala víceméně jen prostřednictvím PC a obdobných technologií, tak informace našeho předsedy Miroslava Suchánka o tom, že výstava fotografií na zámku Sloupno byla kastelánem panem Draštíkem potvrzena, vyvolala přímo nadšení. Jelikož jsme se tuto potěšitelnou informaci dozvěděli s dostatečným předstihem, uvolil se náš specialista na zátiší, kolega Josef Festa, vytvořit k výstavě další z kvalitních katalogů.

A samotná instalace? Jedna velká radost. Jednak jsme se tu v dostatečně velkých prostorách, splňujících bezpečnostní ustanovení, mohli konečně zase po dlouhé době setkat, popovídat a prostě pobýt spolu. Díky již zaběhlé přípravě proběhla instalace bez problémů a vše bylo brzy hotovo. Byl to vlastně fajn výlet s oku lahodícím výsledkem.

Tento třetí ročník byl obohacen o společné téma „Zámky v křivkách“. Každý účastník výstavy měl zhruba rok a půl času na to, aby dané téma zpracoval a na společné výstavě pak odprezentoval na zvláštních tříbokých panelech umístěných na chodbě zámku. Zde se nakonec sešly fotografie pouze od fotoklubů KDÚ Trutnov a MKS Nová Paka. Dlužno ale podotknout, že některé kluby či uskupení začlenily snímky „Zámků v křivkách“ přímo do svých expozic. Došlo k tomu, protože každý klub z bezpečnostních důvodů instaloval svoji část v jiný den a selhala nám nezbytná koordinace. Nikoho z nás totiž nenapadlo, že připravené

tříboké panely z chodby budou rozebrány do jednotlivých místností. Nicméně bylo skvělé, že úmyslně zvolené více-významové téma „Zámky v křivkách“ pochopilo a akceptovalo hned několik autorů. Proto zde bylo možné spatřit jak zajímavou do křivek „zakletou“ architekturu, tak i vesměs detaily zámků, coby mechanických zabezpečovacích zařízení.

Přestože společné setkání klubů, tentokrát zvolené místo klasické vernisáže s kulturním programem, bylo odsouhlaseno zástupci vystavujících na sobotu 19. 6. 2021, nakonec se na zámku sešli pouze zástupci pořadajícího Fotoklubu MKS Nová Paka a Jizerského fotoklubu Hejnice. Škoda, že se ze zbývajících uskupení vůbec nikdo nedostavil a nevyzvedl si ani objednané katalogy. Ale i to možná znáte. Přitom setkání autorů vždy vítáme, člověka může obohatit o možnost názorového pohledu na fotografii. Na druhou stranu jsme se tedy v místnostech zbytečně netlačili a vzájemně si nepřekáželi při prohlídce a dokumentování výstavy.

A jaké bude to příští bienále a plánované setkání v roce 2023? Nechme se překvapit. Nechme se příjemně překvapit. Toho letošního se účastnili: Fotoklub Foton Hradec Králové, Fotoklub KDÚ Trutnov, Fotoklub MKS Nová Paka, Frakce nezávislých fotografů, Jizerský fotoklub Hejnice, Sbor dobrovolných fotografů Desná.●

*Za Fotoklub MKS Nová Paka hlavní koordinátor
a předseda Miroslav Suchánek a archivář Vláďa Herbrych*

/ MICHAL KOLÁŘ / ZBOŽÍ DUHA /

Fotografie 2021

Rok uplynul od poslední přehlídky fotografické tvorby a první sobotu v září byla otevřena výstava Fotografie 2021, která je součástí fotografických akcí pod názvem Česko-polské fotografické léto.

Celý rok jsme žili v očekávání, pandemie nás zaskočila. Ve školách se učilo distančně, činnost v kroužcích nebyla, města i vesničky byly liduprázdné. Tíha zvláštní atmosféry na nás doléhala... a mnozí z nás ztráceli chuť něco tvořit.

Když se k 30. červnu, ke dni ukončení příjmu fotografií, sešlo na přehlídku fotografické tvorby více fotografií než je kapacita i rozšířených prostor galerie na zámku rodiny Bartoň-Dobenín v Novém Městě nad Metují, s radostí jsem předkládal jury k výběru řadu kvalitních fotografií.

Obavy pořadatelů členů Sekce fotografů regionu Náchod a Městského klubu Nové Město nad Metují, že nebudou fotografie k vystavení vzhledem k výskytu pandemie, se nenaplnily. Padla i druhá obava, že nebude možné setkání většího množství lidí při vernisáži. Částečné rozvolnění opatření proti šíření pandemie přivedlo řadu diváků do výstavních prostor.

Odkrývání talentů, jako nedílná součást výstavy Fotografie 2021, ukázalo lehkost a hravost mladých nadšenců o fotografii. V jejich fotografiích je zachycen život, bezprostřednost a nevázanost, dívat se a hledat.

Ve fotografiích dospělých převládala krajina, struktury,

architektura, přírodní motivy, více méně statické fotografie. To je podstatný rozdíl ve vztahu k tvorbě mladých. Téměř se z tvorby dospělých vytratil člověk, jeho činnost, nálady, um. Možná je příčinou legislativa týkající se zveřejňování osobních údajů. Tento problém je však na jinou diskusi.

Součástí výstavy je hodnocení fotografií diváky. Vyplněním anketního lístku mohli diváci hodnotit tři nejlepší fotografie v kategorii mladých a tři v kategorii dospělých. Autoři s nejvyšším počtem hlasů obdrželi věcné ceny; navíc mladé autory pozvali představitelé města starosta Petr Hable a místostarosta Ing. Libor Hovorka do sídla Městského úřadu, kde je ocenili.

A jaké jsou výsledky ankety? V kategorii mladých první místo získala Tereza Roštlapilová, druhé Sophia Ulichová a třetí Petr Tomáš, všichni z Fotokroužku ZŠ Malecí Nové Město nad Metují. V kategorii dospělých obsadil první dvě místa Michal Kolář z Fotoklubu Pardubice za snímky Úbislavice opar a Zboží duha. Třetí byla Jana Hanková z Fotoklubu Jaroměř za snímek Podvečer. Anketní lístky jsou slosovatelné a cena sponzora jistě potěšila Kateřinu Zaňkovou z Nového Města nad Metují.

Věříme, že tisícovku návštěvníků výstava obohatila.●

*Pro Impuls
Rudolf Němeček*

Výsledky Národní soutěže amatérské fotografie 2021.

41. ročník Národní soutěže amatérské fotografie, který z pověření a za finančního přispění Ministerstva kultury pořádají NIPOS-ARTAMA a Svaz českých fotografů z. s. spolu se Střediskem kulturních služeb města Svitavy za spolupráce Městského muzea a galerie ve Svitavách, Impuls Hradec Králové centrum podpory uměleckých aktivit a Společnosti Praha fotografická z. s. měl svůj druhý vrchol 28. srpna 2021 opět ve Svitavách. Tady se v sále kulturního střediska „Fabrika“ uskutečnilo vyhlášení výsledků největší amatérské fotografické soutěže v České republice a zároveň vzpomenu na uplynulých 40 ročníků.

Letošní již 41. ročník soutěže se i přes složitou situaci vyvolanou karanténou a dalšími restrikcemi uskutečnil. Přes těžkosti jako uzavření fotolabů, zavření škol a kroužků, nemožnost setkávání členů fotoklubů, se zdárně uskutečnilo předkolo Národní soutěže. V obou kategoriích do 21 let soutěžilo 583 fotografií a do druhého kola postoupilo 66 fotografií 44 autorů. Do hlavní soutěže v kategorii A 01

volné téma a A 02 téma „Světlo“ své vytištěné fotografie poslalo 41 autorů 63 fotografií. V kategoriích dospělých A 1 volné téma poslalo 287 fotografií 47 autorů, v kategorii A 2 téma „Tady žiju“ soutěží 24 autorů s 99 fotografiemi, v kategorii C „Má nejlepší fotografie posledních deseti let“ 44 autorů a jeden kolektiv poslalo 115 fotografií. Na kategorii B téma „Život ve fotoklubu“ se nejvíce projevil zákaz shromažďování a do soutěže se přihlásily pouze dva kolektivy.

I když v porovnání s loňským ročníkem, kdy soutěžilo 196 účastníků s 817 fotografiemi, došlo letos ke snížení na 168 účastníků a fotografií je 576, tedy cca o 250 méně, přesto letošní zájem o soutěž nehodnotíme jako zklamání. Při zvážení podmínek, za jakých se 41. ročník uskutečnil, je úspěch, že se našlo 168 účastníků, kterým je nutné poděkovat.

Ve Svitavách se 7. dubna 2021 sešla porota ve složení: PhDr. Dana Kyndrová – předsedkyně, PhDr. Věra Matějů,

Mgr. Blanka Čuhelová, Mgr. Josef Ptáček, Mgr. Vítězslav Krejčí a hodnotila 664 fotografií od 157 autorů a 3 kolektivů. Po jednání porota rozhodla ocenit 22 autorů a jeden kolektiv:

Vyhlášení výsledků 41. ročníku Národní a ocenění nejlepších autorů proběhlo 28. 8. 2021 ve svitavské Fabrice. Kromě ocenění nejlepších fotografií a jejich autorů bylo několikrát připomenuto loňské 50. výročí trvání Národní soutěže a výstavy amatérské fotografie. Při této příležitosti byla jednou z výstav také výstava k historii této soutěže, byla vydána publikace, která mapuje všechny ročníky Národní a byly Svazem českých fotografů a NIPOS oceněny osobnosti české fotografie za dlouholetou a obětavou činnost při rozvoji amatérské fotografie. Ocenění (pamětní list a medaili) převzali také některé české fotokluby. V rámci programu zhlédli přítomní řadu výstav fotografií ve Fabrice i na dalších místech Svitav, např. v kině (fotografie

profesora Šmoka), na radnici, v kavárně v parku, v budově gymnázia. Byl připraven také kulturní program a drobné občerstvení pro přítomné. V pátek večer se ještě sešli někteří fotografové a členové poroty na neformálním posezení v klubu Tyjátr.

V letošním ročníku ocenění převzali:

Kategorie A01 autoři do 16 let – volné téma

- Čestné uznání – **Filip Hník** – Procházka
Čestné uznání – **Jakub Bugri** – Hřešení
3. cena – **Ema Tesaříková** – Fototerapie
2. cena – **Ondřej Pavlát** – Kluci v akci
1. cena – **Jonáš Charousek** – Do nebe
1. cena – **Barbora Roštlapilová** – Pure Happines

Kategorie A02 autoři do 21 let téma „Světlo“

- Čestné uznání – **Erika Žitná** – You
Čestné uznání – **Kateřina Frýzová** – Silueta
3. cena – **Kristýna Knotová** – Světelný tanec
2. cena – **Pavčina Houzarová** – Zátíší snů, Zátíší pírkó
1. cena – **Zuzana Kučerová** – Kouzlo světla

Kategorie B kolektivy téma Život ve fotoklubu

Čestné uznání – **ZŠ Malecí Nové Město nad Metují**

Kategorie C – téma Padesát – Má nejlepší fotografie posledních 10 let

3. cena – **Tomáš Lelek** – Aeronautica
2. cena – **Vojtěch Krša** – Život v Karanténě (seriál)
1. cena – **Petr Kubesa** – Procházka po kolejích

Kategorie A2 autoři bez rozdílu věku téma Tady žiju

3. cena – **Jan Záhornacký** – Londýn (seriál)
2. cena – **Eva Stanovská** – Když ve vsi sněží, Opuštěná hřiště
1. cena – **Bedřich Sebera** – Doma na Jižním městě, Melodie podzemí

Kategorie A1 autoři bez rozdílu věku – volné téma

- Čestné uznání – **Věra Šířoká** – Rychlé čtení
Čestné uznání – **Zdeněk Bierhanzel** – Mažoretky,
Čestné uznání – **Petr Jílek** – Byzantion (seriál)
3. cena – **Petr Ulrich** – Doba roušková (seriál)
2. cena – **Pavel Klásek** – BaW (seriál)
1. cena – **Kateřina Göttlichová** – Červené schodiště, Tajemství galerie

Další ocenění:

Cena ředitele SKS Mgr. P. Mohra – Pavel Klásek – BaW
 Cena ředitele MMG Svitavy Mgr. Hynka Stříteského
 – Dagmar Skořepová – Hlubina vesmíru
 Cena starosty města Mgr. D. Šimka – František Novotný
 – Do nebe
 Cena IMPULS Hradec Králové – Vladimír Ludvík – Thera 7
 Cena ZONER PRESS – Dagmar Skořepová – Orbis Coloratis
 (seriál)
 Cena Foma s. r. o. Hradec Králové – Radek Opluštíl
 – Lockdown
 Cena SČF – Bedřich Sebera – Návrat Mariánského sloupu
 na Staroměstské nám.

U příležitosti padesáti let trvání soutěže organizátoři ocenili fotokluby, jednotlivce i další spolupracovníky, kteří se zasloužili o úspěchy minulých let, udělením „Pamětních listů“.

Fotokluby:

ČKFA Nekázanka Praha, Fotoklub Alfa Pardubice, Tvůrčí skupina Femina Praha, Fotoklub Jablůnkov – Mosty u Jablůnkova, Fotoklub Lanškroun, Fotoklub Příbor, Fotoklub Safír Turnov.

Jednotlivci:

PaedDr. Milan Báča ze Svitav, Jiří Bartoš z Hejnic, Josef Sotona z Trstěnic, František Dostál z Prahy, Jiří Durdík z Prahy, Cyril Gajdík z Ratiškovice, Jan Kufa Kičeřok z Mostů u Jablůnkova, Jaroslav Kalousz Jílové u Děčína, Břetislav Jansa z Turnova, Mgr. Petr Mohr ze Svitav,

MvDr. Rudolf Němeček z Nového Města nad Metují, Stanislav Odvářka z Poličky, MgA. Josef Ptáček z Prahy, Bedřich Sebera z Prahy, Vladimír Skalický z Lanškrouna, Jiří Cvrkal z Hradce Králové, Mgr. Jaroslav Šimon z Prahy, Ing. Jindřich Špicner z Prahy, Michal Tůma z Benešova nad Černou, PhDr. Zuzana Školudová z Bratislavy, Ludmila Dušková z Prahy, Kateřina Göttlichová z Prahy, PhDr. Zuzana Malcová z Prahy, Alena Mauzerová ze Svitav, Jana Neugebauerová z Hradce Králové, Dagmar Schulzová z Horních Heřmanic, Eva Stanovská z Dřenic, Mgr. Blanka Čuhelová ze Svitav, prof. Mgr. Jindřich Štreit ze Sovince, Jana Vážná z Karlových Varů, Eva Vincencová z Nového Města nad Metují, Alena Vykulilová z Prahy, prof. PhDr. Vladimír Birgus z Prahy a Prof. Mgr. Miroslav Vojtěchovský z Prahy.

Dlouhodobí spolupracovníci a sponzoři:

FOMA Bohemia spol. s r. o. Hradec Králové, Studio Maxx creative s. r. o. Pardubice, Městské muzeum a galerie Svitavy, Zoner Press s. r. o. Brno.

Věříme, že se koronavirem fotografové nenechají odradit, budou se nadále na svět dívat přes hledáček fotoaparátu a hledat zajímavé momenty v našich životech, takže se určitě zase sejdem ve Svitavách, abychom konečně mohli zhodnotit uplynulých 50 let trvání soutěže, a hlavně připravit se na 42. ročník.●

*Milan Sedláček
 NIPOS Artama Praha*

NÁRODNÍ SOUTĚŽ A VÝSTAVA AMATÉRSKÉ FOTOGRAFIE 2022

Propozice

42. ročník – 52 let od založení soutěže

**Z pověření a za finančního přispění Ministerstva kultury pořádají
NIPOS-ARTAMA a Středisko kulturních služeb města Svitavy za spolupráce
Městského muzea a galerie ve Svitavách, Svazu českých fotografů, z. s.,
Impulsu Hradec Králové, centra podpory uměleckých aktivit
a Společnosti Praha fotografická, z. s.**

I. CHARAKTERISTIKA A POSLÁNÍ SOUTĚŽE

Posláním soutěže je konfrontace tvorby fotografů, kteří nejsou na své tvorbě existenčně závislí. Národní soutěž a následné výstavy mají za úkol nejen představit to nejlepší, co se v posledním období zrodilo na celostátní úrovni, ale také na základě porovnání jednotlivých snímků a hodnocení poroty napomoci k dalšímu uměleckému růstu amatérské fotografie. Nepřetržitě trvání soutěže od roku 1970 svědčí o tom, že své poslání plní.

II. PODMÍNKY ÚČASTI

1. Zúčastnit se může každý fotograf, občan České republiky nebo cizinec mající povolení k pobytu, který se považuje za amatéra.

2. Do soutěže je možno zasílat fotografie černobílé i barevné, zásadně neadjustované a nepaspartované (to znamená nepodlepené, nerámované, nezalaminované). Fotografie nemají být starší než 2 roky (neplatí pro kategorii C).

3. Soutěž je vyhlášena pro jednotlivce (kategorie A), kolektivy (kategorie B) a společná kategorie C, která reaguje na současnou situaci.

Kategorie A:

A01: pro autory do 16 let – volné téma – (bez ohledu na techniku záznamu)

A02: pro autory do 21 let – téma „Ulice“ – (bez ohledu na techniku záznamu)

Kategorie A01 a A02, tedy kategorie soutěžících ve věku do 21 let, se od ostatních kategorií liší v tom, že je pro ně soutěž dvoukolová. V předkole je nutné zasílat barevné nebo černobílé fotografie elektronicky. Pro zaslání je nutné se přihlásit prostřednictvím webové stránky <https://photo.nipos.cz>. Do soutěže může autor poslat nejvýše 10 jednotlivých fotografií nebo 2 seriály po 5 snímcích. Ty z náhledů snímků, které určí k postupu minimálně tři členové poroty, případně rozhodnutí před-

sedy, postoupí do vlastní soutěže. Následně autoři budou informováni, které fotografie mají v „papírové podobě“ zaslat do soutěže. Zhotovené fotografie označí podle podmínek, které platí pro ostatní kategorie soutěže (s výjimkou povinnosti uhradit poplatek 150,- Kč), a spolu s přihláškou zašlou na adresu: Středisko kulturních služeb města Svitavy, Martin Mohr, Wolkerova alej 92/18, 568 02 Svitavy.

A1: pro autory bez rozdílu věku – volné téma
– (bez ohledu na techniku záznamu).

A2: pro autory bez rozdílu věku – téma
„Neopakovatelná událost“

Kategorie B: kolektivy
V roce 2022 pro soutěž kolektivů je jednotné téma
„Trhy a slavnosti“

Kategorie C: pro autory bez rozdílu věku i kolektivy je
téma „Pandemie“

4. Autor může soutěž obeslat nejvýše pěti jednotlivými fotografiemi v každé kategorii. Z toho vždy maximálně jeden seriál do pěti snímků, který se počítá jako jedna fotografie.

Kolektiv může zaslat nejvýše 15 snímků, z toho od jednoho autora maximálně tři práce. Každý autor může soutěžit jako jednatel i jako člen kolektivu, nikoliv však se stejnými pracemi. Kolektiv zvolí k obeslání soutěže jednotnou velikost fotografií. Do soutěže jsou přijímány fotografie od formátu 30×40 cm (i 30×45 cm) a jejich odvozeniny při zachování rozměru delší strany, stejně jako čtvercový rozměr 30×30 cm. Menší rozměr je povolen pouze v případě, že se jedná o kontaktní fotografie. Porota má možnost rozhodnout ve výjimečných případech i o přijetí fotografií jiných rozměrů.

5. Každá fotografie musí být označena na zadní straně v pravém rohu dole názvem snímku (u seriálu i pořadovým číslem), jménem, příjmením autora a adresou, na zadní straně v levém horním rohu uvedením kategorie, u kolektivů plným názvem klubu či skupiny a jménem

a adresou autora. Na zadní straně je třeba uvést u kategorie A datum (rok vzniku snímku) a věk autora.

Autor svoje soutěžní fotografie zašle také v elektronické podobě přes portál www.uschovna.cz na adresu martin.mohr@kultura-svitavy.cz, kde do zprávy uvede text: „Fotografie pro Národní soutěž a výstavu amatérské fotografie“ a jméno autora, nebo přiloží k zásilce CD se soutěžními fotografiemi nadepsané jménem autora. Soubory s fotografiemi zasílanými elektronicky nebo na CD musí být pojmenovány ve formátu: KK_JJ_NN_PP.JPG, kde KK je kategorie, JJ je příjmení a jméno autora, NN je název fotografie a PP je pořadové číslo, pokud se jedná o sérii. Například: A1_Jan_Novák_Volnost_Pohybu_02.JPG. Názvy fotografií musí být stejné na tisku, v přihlášce i v názvech souborů zasílaných elektronicky.

6. Soutěžní zásilka pro kategorie A1, A2 a kategorii B musí obsahovat přihlášku. Účastnický poplatek ve výši 150 Kč zašle autor na bankovní účet číslo: 2301851828/2010, variabilní symbol 2022 a do zprávy pro příjemce uvede zkratku NSAF a jméno soutěžícího autora. Zásilky bez řádně vyplněné přihlášky nebo bez uhrazení účastnického poplatku nebudou do soutěže přijaty a autor si je může vyzvednout pouze osobně v SKS Svitavy. Pořadatel nepřijímá zodpovědnost za poškození fotografií při poštovní přepravě. Pečlivé zabalení je záležitostí každého autora. Přihlášku spolu s fotografiemi zašlete na adresu: Středisko kulturních služeb Svitavy, Martin Mohr, Wolkerova alej 92/18, 568 02 Svitavy.

7. Fotografie nesplňující podmínky v bodech 4–6 nebudou do soutěže přijaty.

8. Porota vybere z přijatých fotografií mimo oceněných další, které budou spolu s oceněnými vystaveny u příležitosti vyhlášení výsledků soutěže ve Svitavách. O této skutečnosti budou autoři informováni. Výstava bude reprízována v dalších městech. Fotografie z výstavní kolekce (mimo oceněných) budou autorům vráceny po skončení těchto výstav, nejpozději v květnu 2022.

9. Porota má právo vyjmout z cyklu nebo seriálu jednotlivé fotografie a hodnotit je jako samostatné snímky, případně redukovat počty fotografií v seriálu.

10. Oceněné fotografie budou předány do Sbírky české fotografie SČF se zachováním autorských práv.

11. Pořadatel si vyhrazuje právo použít oceněné a vystavené fotografie pro propagaci akce, a to i v budoucnu, bez nároků na honorář, při zachování autorských práv.

III. HODNOCENÍ

Hodnocení snímků národní soutěže provede odborná porota jmenovaná NIPOS-ARTAMA. Hodnotícím kritériem je výtvarná, myšlenková a technická kvalita snímků.

Ve všech kategoriích porota ocení fotografie umístěné na prvních třech místech.

V kategorii B porota ocení vítězný kolektiv finanční částkou 5 000,- Kč.

Dále může udělit maximálně tři čestná uznání v každé kategorii.

Všechny vítězné fotografie budou zveřejněny v reprezentativním katalogu výstavy a na doprovodném CD.

Mimo tyto ceny mohou být bez ohledu na kategorie udělována tato ocenění:

Cena nakladatelství Zoner Press,

Cena starosty města Svitavy,

Cena ředitele SKS Svitavy,

Cena FOMA Bohemia za nejlepší černobílou fotografii,

Cena SČF – vzpomínka na prof. Ludvíka Barana,

Cena Impuls Hradec Králové,

Cena ředitele Městského muzea a galerie ve Svitavách

Ocenění autoři obdrží diplom a plaketu, věcné ceny sponzorů soutěže.

IV. KALENDAŘ SOUTĚŽE

Vyhlášení soutěže

20. července 2021

Zahájení příjmu fotografií pro předkolo

1. září 2021

Jmenování poroty

do 1. prosince 2021

Příjem fotografií předkolo A01 a A02 (uzávěrka předkola)

do 15. ledna 2022

Hodnocení poroty předkola a sdělení informace o postupu

do 7. února 2022

Příjem fotografií „na papíře“

do 4. března 2022

Hodnocení poroty

do 4. dubna 2022

Slavnostní předání cen soutěže a zahájení výstavy

8. května 2022

Trvání výstavy ve Svitavách

8.-28. května 2022

Obeslání soutěže je výrazem souhlasu s jejími podmínkami.

Vaše osobní údaje zpracováváme dle požadavků GDPR

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679

ze dne 27. 4. 2016 a dle zákona č. 110/2019 Sb. o ochraně osobních údajů, v platném znění. Více informací o ochraně

osobních údajů v rámci činnosti NIPOS naleznete pod

odkazem: www.nipos.cz/ochrana-osobnich-udaju

Kontaktní adresy:

NIPOS-ARTAMA, Milan Sedláček, tel.: 736 704 228,

e-mail: sedlacek@nipos.cz, www.nipos.cz

Středisko kulturních služeb města Svitavy, Martin Mohr

Wolkerova Alej 92/18, 568 02 Svitavy, tel.: 461 535 220,

e-mail: martin.mohr@kultura-svitavy.cz

Svaz českých fotografů, e-mail: scf@scf.cz, www.scf.cz,

www.fotonarodni.cz

Více zde:

<https://www.fotonarodni.cz/news/narodni-soutez-a-vystava-amaterske-fotografie-2022-propozice-a-prihlaska1/> ●

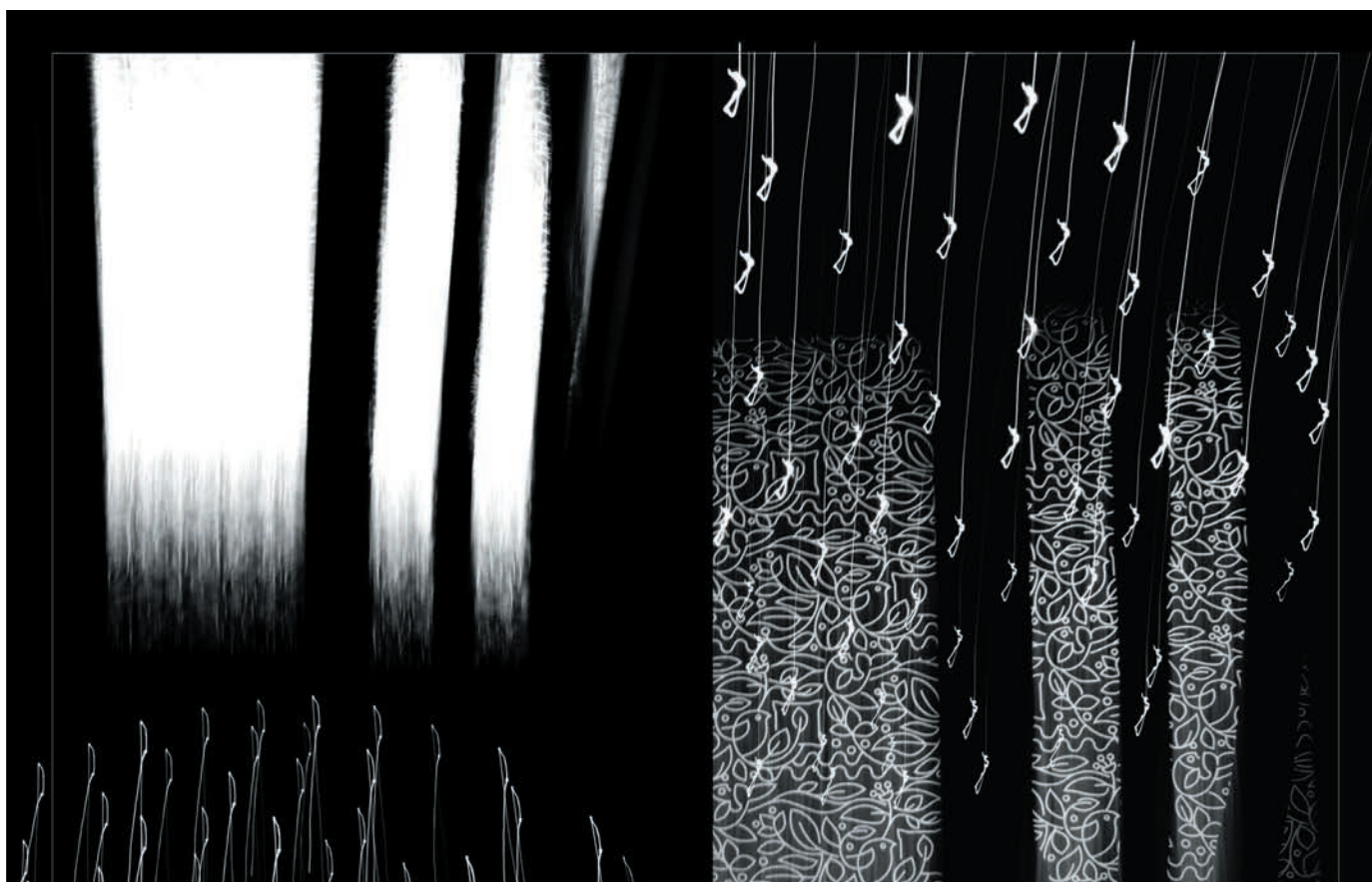
PREMIÉRA 2021

Premiéra je fotografická soutěž, kterou každoročně vyhlašuje Impuls Hradec Králové, centrum podpory uměleckých aktivit ve spolupráci s Volným sdružením východočeských fotografů Hradec Králové, z. s. Tento projekt se uskutečnil s finanční podporou Ministerstva kultury České republiky, Královéhradeckého kraje a statutárního města Hradec Králové. Dále Premiéru podpořily FOMA Bohemia spol. s r. o. Hradec Králové, FOMEI s. r. o. Hradec Králové. Soutěž byla určena pro všechny zájemce o fotografii a nebyla omezena věkově ani žánrově. Jedinou podmínkou bylo, aby soutěžící fotografie nebyly dosud nikde vystaveny ani publikovány.

Kategorie A: Volná tvorba

Kategorie B: Protiklady

/ JITKA PRAUSOVÁ / INVAZE /

V letošním 32. ročníku fotografické soutěže PREMIÉRA 2021 bylo porotě předloženo 556 fotografií od 91 autorů, z čehož v kategorii A 475 fotografií od 66 autorů a v kategorii B 81 fotografií od 25 autorů.

Porota:

předseda:

Mgr. Vítězslav Krejčí, fotograf, pedagog,
zástupce FOMY Bohemia spol. s r. o. Hradec Králové

členové:

doc. MgA. Josef Ptáček, profesionální fotograf Praha

MgA. Ivo Gil, profesionální fotograf Praha

Jan Novák, Produktový specialista na ateliérové

vybavení FOMEI s. r. o. Hradec Králové

/ SLEZÁKOVÁ KVĚTOSLAVA / DĚSIVÉ VZPOMÍNKY /

Oceněné fotografie:

KATEGORIE A

Cena Volného sdružení východočeských fotografů

Hradec Králové, z. s.:

Anna Benešová, Hradec Králové:

za snímek Na hraně

Jan Bernhard, Hradec Králové: za snímek Zátíší

Tomáš Lelek, Výrava: za snímek Bez názvu

Slezáková Květoslava, Libníkovice:

za snímek Děsivé vzpomínky

Eva Stanovská, Dřenice: za snímky Sny a touhy 2, 3, 4

Víteček Luboš, Rychnov nad Kněžnou: za snímky Luční poesie 1, 2, 5 (technika fotogram)

Cena Impuls Hradec Králové, centra podpory uměleckých aktivit:

Jitka Prausová, Hradec Králové: Invaze

Zdeněk Bažant, Velké Němčice: za snímek Inverze

Cena FOMA spol. s r. o. Hradec Králové:

Jiří Kočí, Ústí nad Orlicí: Člověk a architektura

Cena FOMEI s. r. o. Hradec Králové:

Jaroslav Lelek, Jasenná: za snímek Radost

Alice Skřivanová, Praha: za seriál Souznění

Ondřej Vojáček, Jívka: za snímek Snění

Čestné uznání:

Eva Stanovská, Dřenice: za snímek Na cestě

Miroslav Suchánek, Nová Paka: za snímek Na vlnách

KATEGORIE B:

Čestné uznání:

Kateřina Göttlichová, Praha: za snímky Rozpaky 1, 3, 4

Anna Benešová, Hradec Králové: za snímky Zimní slunovrat, Mezi vzpomínkami (technika kallitypie)

Úvodní slovo ke katalogu XXXII. ročníku fotografické soutěže PREMIÉRA 2021 předsedy poroty MgA. Vítězslava Krejčího.

/ ALICE SKŘIVANOVÁ / SOUZNĚNÍ /

Letošní ročník Premiéry obeslalo méně autorů než v roce předchozím a celkově nižší počet soutěžních fotografií také ovlivnil jejich výběr pro výstavní prezentaci a ocenění. Absence účasti některých zkušených a již renomovaných tvůrců sice usnadnila roli porotcům, zejména při finální fázi hodnocení, zároveň tím také oslabila dříve tak pestrou a kvalitní výstavní kolekci.

Je sympatické, že dle kritérií této soutěže autoři předkládají své fotografie převážně aktuálně vytvořené se svěží premiérou jejich prezentace. Tím se však také zvyšuje neúprosný tlak času („kmitání křídel boha Kronose“) nejen na zhotovení obrazových děl, ale také na bedlivost k jejich dokonalému ztvárnění.

A právě zde senzory porotců shledali u poměrně velké řady autorů obsahové a formální nedostatky. V době dostupných nástrojů digitální postprodukce překvapuje nemalý výskyt rušivých prvků v obraze (absence retuše), nevhodné kompozice, promarnění účinku adekvátně zvoleného výřezu, degradující vliv s obrazem tonálně neladících okrajů a výrazných kontur atd. Skutečným tvůrcem se člověk, kromě nezbytné dávky talentu, stává postupným vývojem a poučením, nejúčinněji ze svých vlastních chyb, efektivně například také při diskuzích a fundované

analýze, jak je to běžné při odborné výuce (viz např. Hradecká fotografická konzervatoř). V protiváze k pouhému zachycení, resp. tupé „reprodukcí“ a redundanci, jsou zde k vidění i fotografie vyspělejších autorů. Pro ně je typická přesvědčivost zvoleného konceptu, často prezentovaného formou uceleného fotografického souboru. Kromě vysoké technické a estetické úrovně je zde patrný osobní vklad a snaha o unikátní výpověď, citlivé a myšlenkově pronikavé poselství o sobě a svobodném vnímání a chápání světa prostřednictvím kreativních a interaktivních procesů imaginace.

Nechť se tyto a mnohé další kultivované a vyzrálé vizuální projevy stanou inspirací pro ostatní, autoři, kteří pro tentokrát nebyli oceněni, nechtě zúrodňují půdu pro rašení a růst následovníků této ušlechtilé krásy. Kéž tím také posilují a prozařují blahodárnou energii „Kandinského pyramidy“.

Všem účastníkům letošní Premiéry patří dík za jejich úsilí, odvalu „jít s kůží na trh“, za lásku k médiu fotografie, radost ze společně prožívané reflexe s možnými i objevnými postřehy a symbiózy tvůrčích identit...

/ JIŘÍ KOČÍ / ČLOVĚK A ARCHITEKTURA /

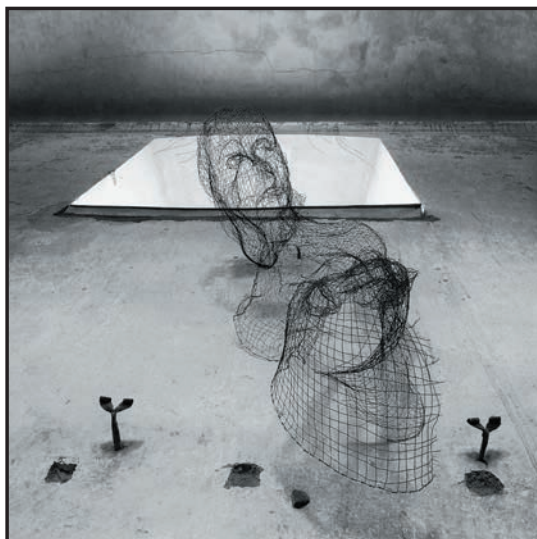
/ LUBOŠ VÍTEČEK / LUČNÍ POESIE /

„Fotografie je tím dokonalejší, tím je „lepší“, čím více v ní převládá záměr fotografa nad různými programovanými záměry, čím více převládá lidský záměr nad automatizací. Fotografie bude tím informativnější, překvapivější a „originálnější“, čím více ukáže něco, co se nedalo od kamery a média očekávat.“

Vilém Flusser

/ TOMAŠ LELEK / BEZ NÁZVU /

/ EVA STANOVSKÁ / SNY A TOUHY /

30 roků Institutu tvůrčí fotografie v Opavě

Přiznám se, k „němu“ mám trochu sentimentální vztah.

Institut tvůrčí fotografie v Opavě letos slaví třicáté narozeniny. Jsem rád, že s touto pozoruhodnou školou fotografie mám osobní vztah. V letech 1995–1996 jsem zde absolvoval tři semestry výuky, než jsem z osobních důvodů školu ukončil.

Škola v Opavě je specifická tím, že se jedná o školu s distančním studiem s pravidelnými čtvrtletními setkáními na moravské Bečvě. Tato víkendová setkání jsou naplněna prezentacemi fotografických úkolů, které musí studenti zvládnout v mezidobí mezi setkáními. Účastníci setkání zde vyslechnou přednášky, ze kterých vzejdou zadání do dalšího období. Prostě dálkové studium.

Co je ale unikátní, je atmosféra společně stráveného času na Bečvě. Podoba školy po ukončení denních přednášek a konzultací se změnila na čas setkání přátel, kterým není „nic svaté“.

V letech mého studia to byly večery naplněné prezentacemi volné tvorby studentů, kteří se měli již čím pochlubit. Byly to knihy, promítání, v té době ještě barevných diapozitivů, ukázky fotografických projektů a podobného. A v neposlední řadě to byly večery a noci plné „divoké zábavy“ na předem definovaná témata. Já jsem osobně zažil den indiánského léta nebo kanadské noci. Bylo zábavné vidět ikony československé fotografie, jak se dokázaly bavit. Ján Šmok a Miroslav Stibor v trenýrkách, pomalování a s čelenkou s pérem na hlavě, jak poletují po chatě. Aleš Kuneš, jak s barvou číhá na chudáky, kterým pořídí viditelnou značku na triko, nebo přímo na tělo.

Z vyprávění fotografů, kteří na ITF studovali později vím, že se atmosféra společenských večerů příliš nezměnila. Škola se stylem studia, přístupem pedagogů a těmito akcemi stala proslulou a v řadách mnohých fotografů i vysněným cílem ve fotografické kariéře.

Vstup na tuto školu s akreditací vysoké školy není - a nikdy ani nebyl - snadný. Když jsem se na školu hlásil já, byl poměr nepřijatých vůči přijatým v poměru 3 : 1. Proto jsem se tam asi dostal. Dnešní poměr se pohybuje na hranici 9 : 1. S vysokým zájmem o studium se zvyšuje i kvalita absolventů,

ze kterých se mnohdy stávají i vyučující.

Vyučující jsou kapitolou samo o sobě. Jedná se o lidi, kteří mají v československé i české fotografii své nezastupitelné místo a zvuk. Za mého studování to byli například již zmiňovaný Miroslav Stibor nebo Ján Šmok, dále Milan Borovička, Petr Velkoborský, Aleš Kuneš, Jindřich Štreit, Jiří Siostrzonek a samozřejmě Vladimír Birgus. Dnes mnozí ze jmenovaných již nežijí nebo neučí. Nahradili je například Dita Pepe, Tomáš Pospěch, Jan Myška a mnozí další. Generační obměna nikterak neovlivnila atmosféru školy, která přesáhla hranice Česka. Proto na škole studují fotografové z Polska i Anglie.

V září letošního roku proběhly oslavy třiceti let trvání školy. Oslava vyvrcholila výstavou fotografií žáků i absolventů za posledních 10-15 let v opavském Domě umění, včetně přilehlého kostela sv. Václava, přeměněného na výstavní prostor. Dům i kostel naplnily fotografie, které jsou mnohdy prezentovány v prestižních fotografických časopisech u nás i v zahraničí. K výstavě je vydán katalog zahrnující vystavené i nevystavené práce mnohých autorů. Slavnostní zahájení výstavy proběhlo za účasti vysokých představitelů školy. Večer důstojně moderoval Jiří Siostrzonek, který občas prokládal vystoupení svým typickým humorem. Mnozí z účastníků zde byli oceněni za svoji obětavou práci pro fungování školy.

I mezi námi máme úspěšné absolventy institutu. Jsou jimi například Jiří Kroul, Zuzana Capoušková, Radek Lepka, Jindřich Beneš, který letos končí bakalářské studium, a další.

A co napsat závěrem? Přát škole, respektive všem, kteří školu „dělají“, učitelům, žákům i příznivcům mnoho energie do dalších let. Budoucím žákům štěstí, ale hlavně dobré fotografie, které jim umožní na škole studovat a atmosféru zažít. Vždyť není výjimkou, že někteří školu navštěvují osm, deset i více let a nechce se jim studium ukončit. ●

Vladimír Skalický
Lanškroun 23. 10. 2021

Jak se dělá kniha

Čím jsem starší, tím víc přemýšlím, jak své obrázky uchovávat. Zatím mám vše v krabicích na půdě. Někdy od roku 2000 si fotografie ukládám po rocích, kdy jsem je nezvěštoval. Občas přemýšlím, co s nimi dál. Jednou je moji vnuci vezmou a dají svým dětem z bílé strany na kreslení, protože to přeci jen je dobrý papír. Určitým způsobem, jak „prodloužit život“ obrázkům, je autorská fotografická kniha.

S tvorbou knih, ve kterých jsou soustředěny fotografie, jsem začal před deseti lety. To jsem si „vydal“ svoji první pořádnou knihu mých fotografií u příležitosti padesátých narozenin. Za těch posledních deset roků se mi do ruky dostalo mnoho dalších autorských i skupinových publikací. Nejzajímavější jsou asi dva almanachy východočeských fotografů, ve kterých je zastoupeno svými obrázky více než padesát autorů, kteří do knih přispěli.

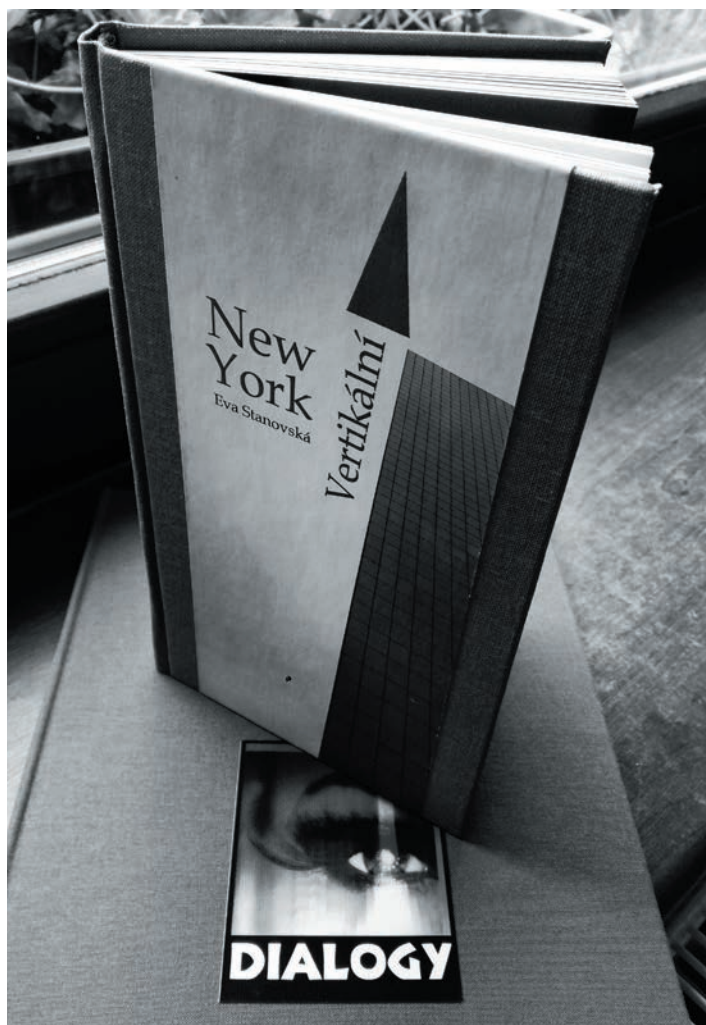
Hnízdem mnohých fotografických knih je Pardubicko, kde různé složené skupiny fotografů vydávají „své“ knihy. Jsem rád, že se mi v knihovně rovnají výsledky projektu Dialogy, Amerika vertikální, Fotoklub Alfa, Fotografie v době kovidové... Ze setkání fotografů jsme vydali knihy ze Slavonic, Sedlčan nebo Ostravy.

A jak takové knihy vznikají?

Buď se najde někdo, kdo dá dohromady autory, kteří svými fotografiemi přispějí. Jindy je to autor, který se rozhodne knihu vydat sám. Shromážděné fotografie se postupně proberou, vytvoří se koncepce knihy podle výsledného výběru, vymyslí se grafika popřípadě textový doprovod. Je vynikající, když se najde „někdo“, kdo se takto vymyšlené koncepce ujme a připraví do tisku. Připraví grafiku, poskládá fotografie vedle sebe. Osvědčilo se mi, když vznikající knihu vidí i někdo další, který může obsah i formu korigovat a s autorem grafiky doladit.

K autorským titulům lze dojít dvěma cestami. Buď si Autor udělá výběr svých fotografií. Poskládá si je vedle sebe, ověří, jak na sebe navazují, jak jedna ovlivňuje druhou. Sám si vytvoří koncepci celé knihy. Rozhodne se, jaké fotografie budou velké, jaké malé, kolik na stránku nebo jaké přes dvě strany... A vůbec nejlépe, když si udělá maketu. Postačí i na obrazovce počítače, aby viděl. Ale papírovou maketu, alespoň několika stránek v konečném formátu a velikosti vybraných fotografií, nic nenahradí. Takto připravenou maketu předá grafikovi, který vše připraví pro tisk. I grafik může přispět ke konečné formě konečného výsledku. Připomínky grafika ke koncepci doporučuji poslouchat, neboť i zde platí čím upřímnější konstruktivní kritika, tím lepší výsledek.

Druhou cestou je vše nechat na „někom jiném“. Měl by to být někdo, kdo má zkušenosti a komu důvěřujete. V tomto případě musíte vše ponechat na „něm“. Bude to jakási kniha kurátora, který vás dobře zná, zná dobře vaši tvorbu a kterému věříte, že udělá knihu poctivě. I zde má autor právo na připomínky, zlepšování a změny. Je dobré vše konzultovat a vysvětlovat si navzájem, proč toto a ne tamto. U obou způsobů tvorby knihy „roste“ jak autor, tak i grafik. Zlepšují se kompetence a schopnost na své fotografie pohlížet z většího odstupů, větší kritičností i pochopením,

proč jsou fotky a popřípadě texty uspořádány tak a ne jinak.

Posledními kroky jsou nechat knihu vytisknout a svázat. Nabízí se profesionální služby firem, které tisk a vazbu převezmou na sebe. Lepší cestou je vyhledat tiskárnu, která knihu vytiskne pod vaší kontrolou. Můžete si vybrat papír, podobu předsádky, pokud je fotografická, případně přebal knihy. Kvalitní knihař vám knihu sváže podle výběru potahu na desky, barvy předsádky, tisku, názvu knihy... Čeká vás poslední rozhodnutí. A to je, jaký počet výtisků budete pořizovat. Nezapomeňte, že obdarovávat kamarády, kteří ocení kvalitu fotografií i knihy jako celku, je velice příjemnou záležitostí. Mohou to být narozeniny kamarádů, vánoční dárky i darování „jen tak“ pro radost. Současně je to příležitostí, jak získávat knihy svých přátel, kteří se vydají stejnou cestou k vydávání autorských knih. Je to jako u svateb. Kolika kamarádům na svatbu jdeš, tolik kamarádů bys měl(a) pozvat na tu svoji.

I tak se mi moje knihovna plní.

A já za ně děkuji Evě, Alešovi, Yankovi, Radkovi...

Věnováno těm, kteří mi s tvorbou knih pomáhají i těm, od kterých knihy dostávám.●

Vladimír Skalický
Lanškroun 20. 10. 2021

Připravujeme

ZÁKLADY FOTOGRAFOVÁNÍ PRO KAŽDÉHO

Máte nový fotoaparát a ze všech těch funkcí a tlačítek vám jde hlava kolem?

Přejete si nový fotoaparát pod stromeček?

Se svým starým fotoaparátem neumíte zacházet?

Nejste spokojeni se svými fotografiemi?

Připravili jsme kurz základů fotografování, který je zaměřen nejen pro začínající fotografy, ale i pokročilejší by v něm měli najít nové informace, které obohatí jejich zkušenosti. V kurzu se dozvíte o základní fotografické technice a postupech ve fotografování.

Zkušený lektor vás naučí to, co by vás jinak stálo mnoho úsilí, času a zklamání nad vašimi snímky.

Dozvíte se, jak fotoaparát vlastně funguje, k čemu jsou jednotlivé funkce, režimy nastavení a vše si samozřejmě i vyzkoušíte v praxi.

Teorie samozřejmě není vše (to neznamena, že není třeba ji znát), ale nejdůležitější je fotografovat, fotografovat často, a zlepšovat tak své schopnosti. Nepotřebujete profesionální fotoaparát za desítky tisíc korun, s trochou zkušeností a znalostí budete schopni vytvářet kvalitní fotografie. Nedílnou součástí kurzu budou konzultace fotografií vlastní tvorby

Lektor: Ivan Nehera,
absolvent Institutu tvůrčí fotografie Opava.

Termín: čtvrtky v liché týdny:

leden - červen 2022 od 17.00 do 20.00 hodin

První lekce ve čtvrtek 20. ledna 2022

Účastnický poplatek: 1 800,- Kč

Místo konání:

Centrum uměleckých aktivit Impuls, Hradec Králové

Termín přihlášek do 15. ledna 2022

Podrobnosti obdržíte v pozvánce, která vám bude zaslána na základě přihlášky.

KALLITYPIE

Roku 1889 W. W. J. Nicol patentoval první postup železo-stříbro a je všeobecně považován za vynálezce kalotypie. Kalotypie je proces založený na kombinaci solí stříbra a železa. Tento proces obsahuje obraz v papírovině a je procesem vyvolání pomocí vývojky, na rozdíl od ostatních, kde vyvolání probíhá ve vodě. Procesy založené na citlivých železitých solích (kalotypie, VanDyke, argyrotypie, kyantotypie). Z těchto procesů umožňuje právě kalotypie řízení kontrastu a barevného ovládnutí výsledného obrazu prostřednictvím vývojky i prostřednictvím tónování.

VanDyke neumožňuje ovládnutí kontrastu, ale barvu obrazu lze změnit pomocí tónování. Argyrotypie nenabízí kontrolu kontrastu, ale barvu lze změnit zvlhčováním papíru před expozicí a tónováním. Kyantotypie má obraz modrý (lze tónovat) ale pruská modř je charakteristická pro tuto techniku. Nejblíže se podobá VanDyke, ovšem tuto techniku předčí bohatostí tónů a v tomto směru se podobá platino či paládio-platinovému tisku. Výroba obrazu probíhá standardně kopírováním kontaktním způsobem z digitálních či stříbrno-želatinových negativů za pomoci UV záření, přírodního nebo umělého. Senzibilizační roztok je velmi jednoduchá směs dvou solí a vývojka je dostupná z běžné chemie používané v potravinářském průmyslu. Papír se používá akvarelový nejlépe s 25–100 % bavlny. Technika není záluďná ani nebezpečná i pro fotografy, kteří začínají s historickými technikami. Přes podobnost s některými historickými technikami umožňuje větší rozmanitost práce k ovlivnění konečného obrazu. Lze ji doporučit i těm, co zvládli kyanotypii či Vandyke. Rozšíření možností je široké, a proto této technice je věnován samostatný kurz.

Cíl kurzu:

Provést zájemce o kallotypii počátečními nástrahami a záluďnostmi procesu. Každý z absolventů by měl po absolvování kurzu v domácích podmínkách a s minimem speciálních pomůcek tuto techniku zvládnout. Práce zhotovené během kurzu zůstávají majetkem účastníka kurzu.

Lektor: Ivan Nehera,

absolvent Institutu tvůrčí fotografie Opava.

Termín: sobota 5. února 2022

Účastnický poplatek: 1 800,- Kč

V ceně je zahrnut přístup do fotokomory. Materiálové zajištění prováděných technik (médium pro tisk negativů, lučebniny, papír a ostatní pomůcky). Odbornou pomoc lektora a výuku v kurzu.

Místo konání:

Centrum uměleckých aktivit Impuls, Hradec Králové

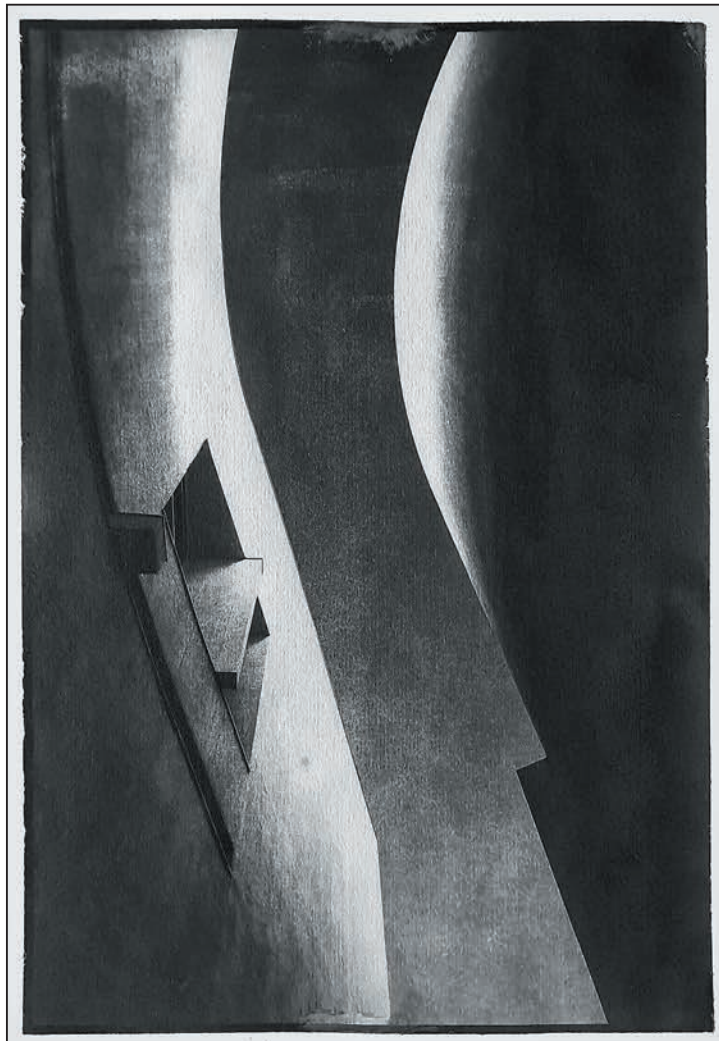
Termín přihlášek do 31. ledna 2022

Podrobnosti obdržíte v pozvánce, která vám bude zaslána na základě přihlášky.

GUMOTISK

Gumotisk je technika ušlechtilého tisku, za jejíhož vynálezce se považuje francouzský pionýr fotografie Louis Alphonse Poitevin z roku 1855. Technika byla velmi užívaná zejména piktorialistickými fotografy na konci 19. a počátku 20. století, například Robertem Demachy nebo Edwardem Steichenem. Gumotisk je charakteristický neostrými přechody a jemným reliéfem, čímž připomíná malbu. Z českých umělců jej používali například Vladimír Jindřich Buřka, František Drtikol nebo Rudolf Koppitz. Gumotisk se rychle stal populární a dodnes (počátek 21. století) jej celá řada fotografů a umělců používá.

Technika gumotisku je založena na světlocitlivosti roztoku arabské gumy a dvojchromanu draselného. Po nanesení

obarveného roztoku na papír a jeho zaschnutí se na denním světle kontaktně zkopíruje negativ. Následným praním ve vodě se barvivo v neosvětlených částech odstraní a vyplaví se chromová sůl.

Kombinovanou techniku vícenásobné vrstvené gumy vylepšili členové skupiny Vídeňský trojlístek, což umožnilo dříve netušeným způsobem tvůrčí vliv na obraz a barevnou manipulaci. Výsledné tisky měly bohatou a zajímavou texturu a dávaly dojem prostorové hloubky. Pro jejich díla je často typická malířská neostrost, obzvláště u jejich náladových snímků krajín.

Lektor: Ivan Nehera,
absolvent Institutu tvůrčí fotografie Opava.

Termín: sobota 19. března 2022

Účastnický poplatek: 1 800,- Kč

V ceně je zahrnut přístup do fotokomory. Materiálové zajištění prováděných technik (médium pro tisk negativů, lučebniny, papír a ostatní pomůcky). Odborná pomoc lektora a výuku v kurzu.

Místo konání:

Centrum uměleckých aktivit Impuls, Hradec Králové

Termín přihlášek do 13. března 2022.

Podrobnosti obdržíte v pozvánce, která vám bude zaslána na základě přihlášky.

HISTORICKÉ TECHNIKY

jednodenní kurz alternativních tisků fotografií

Kyanotypie - modrotisk

Van Dyke - sépiový tisk

Slané papíry

Kyanotypie (nazývaná také modrotisk nebo železitý tisk) je historická fotografická technika, která využívá fotocitlivosti železitých solí. Poskytuje výrazně modré obrazy. Vynalezl ji sir John Herschel v roce 1842.

Van Dyke – sépiový tisk je přímo kopírující proces, který má relativně velmi jednoduchý chemický základ. Není složitý ani pracný a je možno jej provádět snadno v jednoduchých podmínkách. Principem patří do kopírovacích procesů založených na citlivosti železitých solí ke světlu. Zcitlivovací roztok obsahuje citran železitoamonný, dusičnan stříbrný a kyselinu vinnou. Základní princip popsal už John Herschel v souvislosti s Argentytypií, Kyanotypií a Chrysotypií v roce 1842, podrobněji jej ale zpracoval až Dr. Nicol, který jej nechal patentovat jako Kallitypii v roce 1889.

Slaný papír je nejrozšířenější typ fotografického procesu - takzvaného pozitivního papíru, používaného v prvních dvaceti letech vývoje fotografie. Za vynálezce se považuje William Fox Talbot, který s ním experimentoval v letech 1834 až 1839 a pojmenoval jej kalotypie. Talbot experimentoval s různými chemickými látkami, aby zachytil obraz, namáčel papír do chloridu sodného (slabého roztoku kuchyňské soli) a dusičnanu stříbrného. Z toho vznikl na světlo citlivý chlorid stříbrný. Pak na tyto impregnované papíry pokládal různé objekty a vystavoval na slunci. Již v roce 1834 Talbot touto metodou pořídil svůj první fotogram.

Cíl kurzu:

Provést zájemce o historické techniky počátečními nástrahami a záludnostmi procesů. Každý z absolventů by měl po absolvování kurzu v domácích podmínkách a s minimem speciálních pomůcek tyto techniky zvládnout.

Lektor Ivan Nehera,
absolvent Institutu tvůrčí fotografie Opava.

Termín: sobota 2. dubna 2022

Účastnický poplatek: 1 800,- Kč

V ceně je zahrnut přístup do fotokomory. Materiálové zajištění prováděných technik (médium pro tisk negativů, lučebniny, papír a ostatní pomůcky). Odborná pomoc lektora a výuku v kurzu.

Místo konání

Centrum uměleckých aktivit Impuls, Hradec Králové

Termín přihlášek do 27. března 2022

Podrobnosti obdržíte v pozvánce, která vám bude zaslána na základě přihlášky.

/ DAGMAR SKOŘEPOVÁ / BEZ NÁZVU /

OLEJOTISK

Kurz je zaměřen na praktické zvládnutí staré fotografické techniky. Absolvent bude seznámen s teorií techniky a jejím zapracováním do praktického procesu.

Olejotisk (olejový tisk, anglicky oilprint, německy Öldruck) patří mezi techniky ušlechtilých fotografických tisků založených na užití chromované želatiny. Tuto techniku vynalezl G. E. H. Rawlins v roce 1904. Název procesu je odvozen od toho, že barvení obrazu se provádí mastnou olejovou barvou. Využívá citlivosti dvojchromanových solí ke světlu a utvrzování želatiny produkty fotolytického rozkladu těchto solí. Stejného základu je využíváno v celé skupině ušlechtilých tisků – uhlotisku, bromolejotisku a gumotisku, který používá arabskou gumu. V době rozmachu olejotisku a bromolejotisku vyvrcholil secesní piktorialismus a fotografický impresionismus. Ze všech ušlechtilých tisků umožňuje olejotisk nejvýraznější ovlivnění výsledku a také dává nejvíce možností k dosažení výsledku ovlivněného představami autora pomocí mechanických zásahů při nanášení barvy. Olejotisk dobře poznáme podle tahů a stop štětín štětce. Protože želatinový reliéf rychle schne a nanášení barvy se musí provádět rychle, nebývají olejotisky větší než 30x24 cm (větší obrazy neumožňují dokonalé propracování, protože reliéf při nanášení barvy rychle vysychá). Umělecké možnosti olejotisku a možnost vlastního tvůrčího přístupu lákaly mnoho fotografů, takže olejotisk se stal po roce 1907 nejužívanější technikou ušlechtilých fotografických tisků.

Lektor: Ivan Nehera,
absolvent Institutu tvůrčí fotografie Opava.
Termín: sobota 21. května 2022
Účastnický poplatek: 1 800,- Kč

V ceně je zahrnut přístup do fotokomory. Materiálové zajištění prováděných technik (médium pro tisk negativů, lučebniny, papír a ostatní pomůcky). Odborná pomoc lektora a výuku v kurzu.

Místo konání:

Centrum uměleckých aktivit Impuls, Hradec Králové

Termín přihlášek do 27. března 2022

Podrobnosti obdržíte v pozvánce, která vám bude zaslána na základě přihlášky.

VELKOFORMÁTOVÁ FOTOGRAFIE

PRÁCE S VELKOFORMÁTOVOU KAMEROU
(DŘEVĚNÉ FOTOGRAFOVÁNÍ)

fotografický návrat o 100 let zpátky.

Fotografická dílna, při níž budete mít možnost pracovat s formáty od 6,5x9 cm do 24x30 cm. Vyzkoušíte techniku, která byla vyrobena v některých případech v 19. století. Přijďte ochutnat staré řemeslo a techniku, se kterou pracovali Josef Sudek nebo František Drtikol.

Lektor: Ivan Nehera,
absolvent Institutu tvůrčí fotografie Opava.

Termín: sobota 4. června 2022

Účastnický poplatek: 1 900,- Kč

V ceně je zahrnuto lektorné, veškerý fotografický materiál: negativy, chemie, fotografické papíry, pronájem kamer a fotokomory.

Místo konání:

Centrum uměleckých aktivit Impuls, Hradec Králové

Termín přihlášek do 27. května 2022

Podrobnosti obdržíte v pozvánce, která vám bude zaslána na základě přihlášky.●

FEMINA – fenomén své doby

Potkali jsme se ve Svitavách na odložené oslavě 50 let soutěže amatérské fotografie. Nejdříve jsem nevěděl, o koho se jedná. Dvě dámy, které se po doprovodných výstavách pohybovaly vždy spolu. Až v kavárně v parku Oskara Schindlera jsem se s nimi poznal osobně. Zde na stěnách visely fotografie členek fotografické skupiny FEMINA. A těmi dámami byly Ludmila Dušková a Ivana Hamplová.

Femina.

Dnes to již možná nikomu nic neřekne, ale v osmdesátých letech minulého století to byl mimořádný fenomén československé fotografie. Uskupení pěti fotografek, které se sdružily do tvůrčí skupiny, aby společně reprezentovaly ženy tvořící v tehdejší fotografii. Dnes, v době, kdy je tvorba žen a mužů hodně vyrovnaná, až mírně převažující ve prospěch žen, se toto může zdát divné. Ale v letech, kdy skupina tvořila, byla fotografie výrazně mužskou záležitostí.

Členky skupiny Ludmila Dušková, Jana Šplíchalová, Alena Vykulilová, Jaroslava Perglová, Ivana Hamplová a Světlá Černíková zastupovaly takzvaný „ženský pohled“ ve fotografii.

Když jsem připravoval tento „vzdálený“ rozhovor, sháněl jsem informace o této skupině. A velice mne překvapilo, že v pro mne významných publikacích jsem zmínky o Femině

nenal. Prolistoval jsem Birgusovu Českou fotografii 20. století, soubor prací Anny Fárové Dvě tváře, Encyklopedii československé fotografie, FOTOlexikon, Českou a slovenskou fotografii osmdesátých a devadesátých let 20. století a nic. Teprve v knize Česká fotografie 1938–2000 od Tomáše Pospěcha jsem našel zmínku o Femině. Tedy jen odvolávku na časopis Československá fotografie ročník 1984. Fotografii jsem si na půdě našel a zde, ve článku S Alenou Vykulilovou o reportáži a o Femině, se dočetl o přístupu této fotografky k fotografování v nemocnici. Alena zde „povídá“ o tom, že všechny členky skupiny fotografují živou angažovanou fotografii. Při hledání dalších zdrojů jsem již nic konkrétního, kromě zmínek o individuálních úspěších jednotlivých fotografek, nenašel. Možná mám jen omezené zdroje. Proto se obracím s otázkami na obě fotografky, se kterými jsem se na tomto vzdáleném rozhovoru domluvil.

Kdy vaše fotoskopina vznikla?

Přesnější data ví Lída Dušková, která má i archiv s výstřizky a fotografiemi.

Jak jste se daly všechny dohromady?

To, že jsme se daly dohromady, považuji za šťastný souběh náhod. Jana Šplíchalová s Jarkou Perglovou pracovaly ve fotografickém atelieru na Karlštejně spolu s manželem Lídy Duškové. Já jsem několik let pracovala s Lídou a spolu jsme dělaly Institut výtvarné fotografie v Olomouci. Nápad založit skupinu dostala Jana Šplíchalová. Už za sebou měla účast na výstavě Ženy s kamerou, a tak to s Jarkou Perglovou daly dohromady. Měly za sebou i fotografické kurzy s profesorem Jánem Šmokem. Odtud se znaly s Maruškou Matějkovou.

Co vás ve skupině drželo pohromadě?

Dobře jsme si rozuměly. U všeho bylo také spousta legrace.

Kdo byl tahounem skupiny?

Nesmím zapomenout na tehdejšího kulturního referenta a také fotografa na Praze 5 Milana Baptistu. Ten nás vzal „pod svá křídla“ a šikovně domlouval výstavy v různých městech po republice. Bohužel je již po smrti.

Jak jste se, jako ženy starající se o své rodiny, často scházely?

Scházely jsme se třeba 1x měsíčně, nejprve na Karlštejně, později vždy u některé z nás doma, podle potřeby.

Čím jste tato setkání naplňovaly? Byly to debaty nad fotografiemi, nebo rozhodování kam co poslat, co vystavit?

Jsem ráda, že jsme si společně zafotografovaly, vzájemně se pochválily nebo zkritizovaly. Ale to bylo hlavně v zájmu výstav, které jsme připravovaly.

/ IVANA HAMPOVÁ /

/ ALENA VYKULILOVÁ /

Měly jste jako skupina společné projekty? A když, tak jaké?
Jana Šplíchalová iniciovala fotosoutěž „Člověk člověku, člověk sám proti sobě“. Soutěž byla po několik let organizována vždy pod záštitou Kulturního domu v Řevnicích, místem bydliště Jany Š.

Udržovaly jste společenství i mimo fotografii?
Vernisáže byly vždy pěkné a posezení u Šplíchalů na jejich krásné zahradě příjemná. Vlastně všechny akce byly dobré i díky také našim rodinám, které se také všeho, co šlo, účastnily.

Kdy skupina zanikla?
Po revoluci postupně naše činnost skončila.

Co bylo příčinou?
Marie Matějková brzy přestala z časových důvodů docházet. Měla 2 úplně malé děti. Světlá Černíková se rozloučila

později, také z rodinných důvodů. A po revoluci se Alena Vykulilová osamostatnila.

Udržujete ještě vzájemné kontakty?
Vlastně se dosud scházíme jednou, dvakrát do roka, občas si zavoláme.

Čeho si na době, kdy jste společně tvořily, i dnes po mnoha letech, nejvíce ceníte?
Teď s odstupem času nevím, co bylo nejlepší. Všechno jsme dělaly, jak to šlo nejlépe. Nechápu, jak jsme to stačily. Zvětšování fotek 30x40 po večerech, domácnost, stárnoucí rodiče, děti v pubertě atd. Škoda, že to všechno tak uteklo. Možná to vypadá jako idylka, ale trable byly taky, jako u každého, ale vlastně díky fotografii se to zpříjemnilo. ●

*s Ivanou Hamplovou vzdálený rozhovor vedl
Vladimír Skalický*

Jubilejní padesátý ročník Ratibořického mapového okruhu

/ ZDENĚK PACHOVSKÝ / ŠUM SVIŠTŮ /

V katalogu k 25. výročí RMO jsem napsal: „Realizovaný dobrý nápad – Ratibořický mapový okruh – poskytuje vzájemnou komunikaci autorům prostřednictvím fotografie, dává částečnou náplň schůzkám ve fotoklubech, zapojuje do soutěže fotografy nejrůznějšího věku. Vzájemným hodnocením fotografií, pod vedením zkušenějších autorů, se rozšiřuje poznání a získává inspirace pro vlastní tvorbu. RMO má také pozitivní vliv na účastníky soutěže – učí vytrvalosti tvořit a nebát se konfrontace. Klady nechť provází i další ročníky a ať Ratibořický mapový okruh s novými fotografiemi překročí práh století a tisíciletí.“

Jan Raba a Ing. Josef Podvorský založili RMO, který překročil pomyslný práh století a tisíciletí, a v letošním roce uzavíráme kapitolu čítající půl století. Padesát let bez přerušování soutěží kluby a jednotlivci o umístění v mapovém okruhu. Jednou statistici vyhodnotí, kolik fotografií se nebálo soutěžit, kolik uspělo, kolik odstoupilo. Mluvíme-li o tradicích tak možná, že právě padesátka zakládá tradici.

Vstupujeme do nové padesátky možná s velkým otazníkem, co přinese budoucnost. Je zvláštní doba v komunikaci, v sdělování, ve vztazích. Řeči se vedou, ale málo z nás poslouchá, fotografuje kde kdo a kde co, ale málo je těch, kteří vnímají vytvořený obraz. Technika nás zahlcuje, odcizuje a vzdaluje. Možná, že právě při pandemii jsme si uvědomili, že ty schůzky ve fotoklubech, ono dohadování se nad body, vymýšlení nápadů, jak oživit mapu, jsou podstatné pro život jako takový. Důležité je hledat cestu, překonávat překážky a realizovat zamýšlené.

V 51. ročníku, dokud podmínky kontaktů dovolí, budou opět kolovat mapy a tím se vracíme k hodnocení originálních fotografií. Do soutěže se zapojili i mladí, a tak je naděje, že mapový okruh bude i v budoucnu přinášet motivaci k tvůrčí činnosti.

Slovo zakladatele RMO

Skončil jubilejní 50. ročník Ratibořického mapového okruhu – RMO. V současné době je to jeden z deseti mapových okruhů, které přežily zánik kulturních středisek a závodních klubů nebo byly založeny až po roce 1989. O jeho vzniku jsem již psal v Almanachu k 40. ročníku RMO. Ten však asi většina z vás nemá anebo jste se stali členy později. Proto bych se chtěl znovu vrátit k jeho vzniku a k tomu, co to všechno provázelo. Historie mapových okruhů se začala psát v padesátých letech minulého století. První známý mapový okruh je Sudkův, který byl založen v roce 1956 a svoji existenci pravděpodobně ukončil 39. ročníkem v roce 1995. Postupně pak vznikaly další mapové okruhy, jejichž historii se snažím zabývat a není to vůbec jednoduché. Mám jich v evidenci 43.

Já osobně jsem se setkal s mapovými okruhy v době, kdy jsem studoval v Liberci a tam jsem se stal členem tehdejšího Fotokroužku ZK Železničář – dnes Fotoklub Liberec. Tento fotokroužek se zúčastnil Mapového okruhu Český ráj a Mapového okruhu Jiřího Jeníčka. Tak se dostaly i moje fotografie do map libereckého fotokroužku.

Po ukončení studia jsem se vrátil do Jaroměře a stal se členem Fotokroužku ZK Mír Jaroměř. Tehdy jsem se dozvěděl, že i dříve byl jaroměřský fotokroužek účastníkem mapového okruhu Jiřího Jeníčka. Navrhl jsem zapojení do MO Český ráj, to bylo přijato, a tak jsem od osmého ročníku bez přestávek členem.

Tehdy Okresní kulturní středisko v Náchodě si dalo za cíl oživit činnost fotokroužků v okrese Náchod. Dostal to na starost pracovník OKS Jan Raba. Ten vyzval všechny tehdy známé fotokroužky v okrese, aby jmenovaly svého zástupce do nově vytvořené sekce výtvarné fotografie při OKS. Protože jsem tehdy dojížděl do práce do Rubeny Náchod, tak jsem byl v našem fotokroužku pověřen, abych tam byl jako zástupce. A tak tedy sekce vznikla, a protože jsem tam byl nejmladší, tak mě přesvědčili, abych se stal předsedou sekce. Já si pamatuji, že tam byli Oldřich Jenka starší z Police nad Metují, Oldřich Daněk z České Skalice, Josef Paulů z Broumova. Zápisy jsme tehdy nedostávali a dokumenty jsou někde v archivu, ale nevím, ve kterém a kde. V sekci jsme začali řešit, jak zlepšit činnost fotokroužků, a hlavně její pravidelnost.

Po zkušenostech s MO Český ráj jsem navrhl zapojení kroužků do tohoto mapového okruhu, jako jsme se zapojili i my v Jaroměři. Tento návrh neprošel, a tak po projednání s Janem Rabou jsem navrhl založení nového mapového okruhu jen pro fotokroužky náchodského okresu. To bylo přijato a hledal se název. Ten neměl připomínat ani okres nebo některé město, kde fotokroužky působily. Nakonec jsem navrhl název Ratibořický, protože je to celostátně známé a místně to nesouviselo s žádným fotokroužkem. A tak tedy vznikl Ratibořický mapový okruh, jehož stálým pořadatelem bylo OKS Náchod. První ročník ukázal, že je málo fotokroužků (šest), a tak jsme nabídli účast i OKS ze sousedních okresů. Ozvalo se jen OKS Trutnov, a tak již ve druhém ročníku doplnily počet další fotokroužky (12) a bylo

dohodnuto, že se OKS budou v pořadatelské střídát.

Já jsem pak po deseti letech z Rubeny Náchod přešel do ZAZ Jaroměř a v sekci mě jako zástupce našeho fotokroužku nahradil Miroslav Málek, který tehdy učil v Náchodě, a vedení sekce převzal Ruda Němeček. Jeho zásluhou přežil RMO období, kdy byla zrušena OKS, a tak jediným pořadatelem zůstala náchodská sekce, která nezanikla a pod názvem Sekce fotografií regionu Náchod působí a je pořadatelem dodnes. Zásluhou Ladislava Hartmana, který inicioval zapojení polského fotoklubu do RMO, se stala soutěž mezinárodní.

V současné době je RMO s neměnným pořadatelem. Stejně tomu je pouze u MO Blatenská růže a TAMAPO. Sice jsem kdysi navrhoval, aby se účastníci v pořadatelské střídali, ale neuspěl jsem. Takže do druhé padesátky si můžeme jen přát, aby Ratibořický mapový okruh vydržel a vrátil se k původní papírové podobě map.

Ing. Josef Podvalský

Pořadí zúčastněných fotoklubů 50. ročníku RMO

1. Fotoklub KMF Brno
2. Fotoklub Jaroměř
3. Fotoklub KPF Tišnov
4. Fotoklub KDÚ Trutnov
5. Fotoklub Freeland Žďár nad Sázavou
6. Fotoklub Alfa Pardubice
7. Fotoklub KIS Hronov
8. Fotoklub Police nad Metují
9. Fotoklub Svitavy
10. Fotoklub Poznávání Nové Město nad Metují
11. Fotoklub Nadraka Trutnov
12. Fotoklub Klodsko
13. Fotoklub BAF Brandýs nad Orlicí
14. Fotoklub Omega Hradec Králové

/ ZDENĚK ŠULC / SCHODIŠTĚ /

- 15. Fotoklub Kostelec nad Orlicí
- 16. Fotoklub Rychnov nad Kněžnou
- 17. Fotoklub Červený Kostelec

Fotoklub Fokus Sopotnice nehodnocen;
v průběhu soutěže odstoupil.

Vyhodnocení TOP 10 jednotlivců 50. ročníku RMO

- 1. Zdeněk Pachovský - Šum svišťů -
Fotoklub Žďár nad Sázavou
- 2. Zdeněk Pachovský - Nad startovní čarou -
Fotoklub Žďár nad Sázavou
- 3. Zdeněk Šulc - Schodiště -
Fotoklub KIS Hronov
- 3. Zdeněk Kříž - Na moři Hindeloopen -
Fotoklub KMF Brno
- 5. Luděk Klíž - Agrese -
Fotoklub MKS Jaroměř
- 5. Josef Hasík - Moravskoslezský klín -
Fotoklub Žďár nad Sázavou
- 5. Ivan Hurbánek - Souboj predátorů
Fotoklub KMF Brno
- 8. Ivan Hurbánek - Kde je máma -
Fotoklub KMF Brno
- 9. Ctibor Košťál - Strašidelný les -
Fotoklub KDÚ Trutnov
- 10. Michal Kolář - Z naší chalupy -
Fotoklub Alfa Pardubice
- 10. Alexandr Kolovrátník - Alpe de Siusi -
Fotoklub KMF Brno

Ceny sponzorů

Cenu Svazu českých fotografů za aktualitu všedního dne získal Petr Čapek z Fotoklubu KDÚ Trutnov za snímek „V práci“.

Ceny Impulsu Hradec Králové za výtvarné fotografie získali Milan Báča z Fotoklubu Svitavy za snímek „Minaret“ a Iva Pavlátová z fotoklubu Nové Město nad Metují spolku Poznávání za snímek „Sen“.

Ceny Antonína Kratochvila za zachycení přirozeného nestylizovaného momentu získali Marcela Zuchová z Fotoklubu Omega Hradec Králové za snímek „Moment, počítám...“ a Petr Soldán z Fotoklubu KMF Brno za snímek „Na Svobodáku“.

Ceny Gábiny Kratochvilové získal za výtvarně stylizovaný portrét „Staříkův údiv“ Antonín Vystrčil z Fotoklubu Freeland Žďár nad Sázavou a snímkem „Akt“ Zdeněk Mudroch z Fotoklubu Nové Město nad Metují spolku Poznávání za jemné zachycení krásy ženy.

Cenu Oldřicha Jenky sen. za nejlepší krajinářskou fotografii získal Roman Kříž z Fotoklubu KMF Brno za snímek „Na moři Hindeloopen“.

FOMA BOHEMIA spol. s r. o. Hradec Králové ocenila autory prvních deseti míst v pořadí.●

*Pro Impuls
Rudolf Němeček*

Mapové okruhy 2020-2021

/ V KUNC / KRAJINA PO ČLOVĚKU /

I v tomto období probíhalo 10 mapových okruhů. Žádný tedy neskončil a neobjevil se ani žádný nový. Sice mám informaci, že by se měl objevit nový český elektronický mapový okruh, ale z fotoklubu, který má být jeho iniciátorem, jsem ani přes urgenci žádnou informaci nedostal. Jako obvykle se nebudu věnovat Ratibořickému MO, o kterém bude mít příspěvek jako obvykle Ruda Němeček. Zbývá mně tedy 9 MO včetně jednoho vyložené slovenského. Tyto ukončené ročníky byly poznamenány covidem. Některé se rozeběhly klasicky a s problémy to také tak ukončily, jiné sice začaly klasicky, ale v průběhu přešly na elektronickou podobu. Jedno však bylo stejné pro všechny. Dříve několik mapových okruhů končilo závěrečným hodnocením před prázdninami a zbytek po prázdninách. No a nyní s ohledem právě na nedobrou situaci se přesunulo vyhodnocení všech mapových okruhů na konec prázdnin a po prázdninách. Trochu to komplikovalo situaci účastníkům, protože třeba ve stejný termín končily mapové okruhy, kterých se účastnili. A samozřejmě to byla komplikace i pro mne, protože těch informací bylo najednou moc a někdy byly problémy s jejich včasným získáním. Také spolupráce s časopisem Foto Video nebyla vždy zcela dobrá a příspěvky se na jejich webu objevovaly se zpožděním. Je to však jediný fotočasopis, který měl v minulosti o spolupráci zájem, a tak musíme nějaké problémy tolerovat. Dosud byla spolupráce výborná.

O výsledcích jednotlivých mapových okruhů budu informovat stručně a asi ani nebudou použity všechny vítězné foto-

grafie na rozdíl právě od příspěvků na webu zmíněného Foto Video, kde jsou vždy použity fotografie umístěné do 10. místa a v originálním provedení – tedy i barevně. Jejich počet se někdy liší, protože různé mapové okruhy mají v propozicích různý přístup k označení pořadí. Takže pokud někdo budete mít zájem o obsáhlejší informaci, tak se podívejte na webové stránky Foto Video. V archivu najdete i starší příspěvky. Zde se budu podrobněji věnovat jen těm mapovým okruhům, kterých se účastní kluby z našeho rajónu. Tolik tedy úvodem a nyní již k mapovým okruhům konkrétně.

8. ročník TAMAPO

Od svého začátku jediný skutečně elektronický mapový okruh, kterého se účastní slovenské i české kluby. Jeho stálým pořadatelem je Fotoklub ZSF Ružomberok. Tohoto ročníku se účastnilo 18 fotoklubů a z naší oblasti žádný.

Pořadí fotoklubů:

1. Fotoklub ZSF Ružomberok
2. Fotoklub Helios Komárno
3. Fotoklub PAF 5,6 Prešov

Pořadí jednotlivců:

1. M. Kučera – Komárno – Rozprávkové ráno
2. O. Jirka – Ružomberok – Línie polí
3. V. Kunc – Fotoklub Vysočina – Krajina po člověku

60. ročník Mapového okruhu Český ráj

Pořadatelem jubilejního ročníku byl Fotoklub Air Zoom Praha – dříve ČSA Praha. Účastnilo se ho 14 fotoklubů. Byl úspěšný pro účastníky z naší oblasti. Po opravě výsledků zvítězil Fotoklub MKS Nová Paka a v jednotlivcích obsadil první místo L. Klíž z Fotoklubu MKS Jaroměř. Jeho čtyři fotografie se umístily do 14. místa.

Pořadí fotoklubů:

1. Fotoklub MKS Nová Paka
2. Fotoklub PCW Praha
3. Fotoklub Balvan Jablonec n. Nisou
4. Fotoklub MKS Jaroměř

Pořadí jednotlivců:

1. L. Klíž – Jaroměř – Létání mezi kapkami deště
- 2.–4. V. Špetlík – Jablonec n. N. – Fjordy v modré hodině
- 2.–4. Z. Pachovský – Žďár n. Sáz. – Vidím tě
- 2.–4. L. Klíž – Jaroměř – Zvonkohrátky
- 6.–7. J. Müller – Nová Paka – Jako z pohádky
- 8.–9. L. Klíž – Jaroměř – Vrabčáci

Do Knihy osobností MOČR byl na základě návrhu schválen bývalý účastník Otakar Chmel, který v minulosti patřil k úspěšným účastníkům a byl členem Fotoklubu ČSA Praha. Zúčastnil se již 1. ročníku.

Pořadatelem příštího ročníku je Fotoklub MKS Jaroměř a mapový okruh proběhne již od začátku elektronicky.

63. ročník Mapového okruhu Vysočina

Tento mapový okruh je z těch současných nejstarší. Letos se ho zúčastnilo 15 fotoklubů a mezi nimi zástupci naší oblasti. Pořadatelem bylo Fotostředisko Havlíčkův Brod.

Pořadí fotoklubů:

1. Fotostředisko Havlíčkův Brod
2. Fotoklub Příbor
3. Horácký fotoklub Jihlava
5. Fotoklub KDÚ Trutnov
9. Fotoklub Hlinečan Hlinsko
11. Fotoklub ART FOTO Vysoké Mýto
12. Fotoklub Nadraka Trutnov

Pořadí jednotlivců:

1. V. Kunc – Havlíčkův Brod – Krajina po člověku
2. C. Košťál – KDÚ Trutnov – Tančící horizonty
3. P. Gigerich – Brumov–Blatná – Na čekané
4. Z. Šanc – KDÚ Trutnov – Kouzelné ráno
6. J. Flídr – KDÚ Trutnov – Poslední
10. L. Hurdálková – KDÚ Trutnov – Ranní úklid
10. M. Lhoták – Nadraka Trutnov – Vyhlídkový let

51. ročník Turnovského mapového okruhu

Pořadatelem byl Fotoklub 1840 Litomyšl a zúčastnilo se ho 14 fotoklubů. I zde jsou zástupci naší oblasti. Bohužel v příš-

tím ročníku bude chybět Fotoklub Foton Hradec Králové, který přerušil svoji účast i přes výborné výsledky svých členů.

Pořadí klubů:

1. Fotoklub MKS Domažlice
2. Fotoklub F2020 Jablonec n. Nisou
3. Fotoklub KDÚ Trutnov
6. Fotoklub Spoušť Vrchlabí
10. Fotoklub Foton Hradec Králové
11. Fotoklub 1840 Litomyšl
13. Fotoklub Hlinečan Hlinsko

Pořadí jednotlivců:

1. D. Šanda – Hradec Králové – Pouštní křivky
2. P. Taclík – Jilemnice – Noc nad inverzí
3. M. Kronus – Kolín – Levitace
5. –6. R. Flössler – Hradec Králové – Zalité sluncem

Pořadí autorů:

- 1.–2. J. Unverdorbenová – Domažlice
- 1.–2. P. Taclík – Jilemnice
3. B. Vopat – Domažlice
5. D. Šanda – Hradec Králové

V tomto mapovém okruhu jako jediném se rovněž uvádí i pořadí autorů. Každému autorovi jsou sečteny body dvou jeho nejlepších fotografií a podle součtu se stanoví pořadí.

Pořadatelem dalšího ročníku je Fotoklub Sokol Mladá Boleslav.

39. ročník Mapového okruhu Blatenská růže

Pořadatelem je již tradičně Fotoklub KAMFO Blatná a zúčastnilo se ho 10 fotoklubů. Mezi nimi nebyl žádný z naší oblasti.

Pořadí klubů:

1. Fotoklub Písek
2. Fotoklub MKS Domažlice
3. Fotoklub MKS Klatovy

Pořadí jednotlivců:

1. K. Berndorffová – KAMFO Blatná – Rozhovor
2. K. Berndorffová – KAMFO Blatná – Dlouhý kouř
3. V. Chabr – Klatovy – Svačinka

59. ročník Českobudějovického mapového okruhu

Pořadatelem byl opět Fotoklub Nekras Jablonec n. Nisou, který vloni kvůli zdravotní situaci nemohl uspořádat vyhodnocení 58. ročníku, a tak si dobrovolně vzal i ten následující. Zúčastnilo se ho 12 fotoklubů a z toho byly čtyři ze Slovenska. To samozřejmě dost komplikuje situaci. Z naší oblasti to pak byl Fotoklub 1840 Litomyšl.

Pořadí klubů:

1. Fotoklub ZSF Ružomberok
2. Fotoklub NOVA Košice

3. Fotoklub DK Kroměříž
7. Fotoklub 1840 Litomyšl

Pořadí jednotlivců:

1. J. Pelachy – Ružomberok – Jazierko
2. M. Korbelová – Kroměříž – Kulíci
3. M. Purtz – Ružomberok – Rybár

Pořadatel připravil pro účastníky třídní setkání s poznáváním Jizerek. Příští ročník uspořádá Fotoklub Karola Plicku Martin.

19. ročník Moravskoslezského mapového okruhu

Pořadatelem byl Fotoklub Bohumín a zúčastnilo se ho 12 fotoklubů jen z Moravy a Slezska. S ohledem na počet aktivních členů pořádajícího klubu připravili pro účastníky zajímavý a obsáhlý program.

Pořadí klubů:

1. Klub moravských fotografů Brno
2. Fotoklub Freeland Žďár nad Sázavou
3. Fotoklub Vsetín

Pořadí jednotlivců:

1. Z. Pachovský – Žďár n. Sáz. – Tak poletíme
2. O. Siegel – Okamžiky Zlín – Dnes ráno
2. I. Hurbánek – KMF Brno – Nenasyta

Pořadatelem příštího ročníku je Fotoklub Beseda Otrokovice.

60. ročník Mapového okruhu Nekázanka

Rovněž jubilejní ročník a jeho pořadatelem byl Fotoklub Český Krumlov. Zúčastnilo se ho 12 fotoklubů, naše oblast měla jediného zástupce a opět to byl Fotoklub 1840 Litomyšl. Zde bych chtěl připomenout, že tento mapový okruh je jediný ze současných, kde mně v Archivu mapových okruhů chybí materiály z velkého množství ročníků a nejedná se jen o ty nejstarší. Bohužel moje dlouholetá snaha zatím nepřinesla výrazné výsledky.

Pořadí klubů:

1. Fotoklub MKS Domažlice
2. Fotostředisko Havlíčkův Brod
3. Fotoklub 1. ČKFA Nekázanka Praha
9. Fotoklub 1840 Litomyšl

Pořadí jednotlivců:

1. Z. Radvan – Rakovník – Oči
2. J. Vodehnal – Litomyšl – Být či nebýt
3. Z. Pachovský – Žďár n. Sáz. – V letu

Pořadatelem je nováček KMF Brno.

27. ročník Petzvalova mapového okruhu

Tento mapový okruh je jen pro slovenské fotokluby a vznikl po rozdělení naší republiky. Řada z nich se účastnila jiných mapových okruhů, které dříve pokrývaly celou republiku. Jednalo se např. o MO Nekázanka. V současné době se již některé slovenské kluby do těchto mapových okruhů vrací. Je jen otázka, zda to bude natrvalo. Pořadatelem byl Fotoklub pri KC A. Sládkoviča Detva.

Pořadí fotoklubů:

1. Fotoklub HELIOS Komárno
2. Fotoklub ROKOŠ pri MŠKS Bánovce nad Bebravou
3. Piešťanský fotoklub

Pořadí jednotlivců:

1. D. Čaniga – Bánovce n. Bebr. – Súboj
2. M. Koleničová – Stropkov – Furmani
3. P. Seitler – Piešťany – Edo

Pořadatelem příštího ročníku je Združenie košíckých fotografů K91.

To je tedy těch 9 mapových okruhů, které proběhly v období 2020–2021. Podle mých informací se má většina z nich vrátit ke klasické podobě map. Bohužel jsem zatím nedostal od většiny z nich propozice, a tak to nemohu přesně určit. Je jen otázka, zda to skutečně vytrvá. Další problém u některých mapových okruhů je snižování počtu účastníků. Příčinou toho má být poměrně vysoký věk dosavadních členů klubů a problémy se získáváním nových mladých členů. I když dnes již fotografuje mobilem skoro každý, tak ale svoje fotografie prezentuje na sociálních sítích.

Na závěr bych chtěl poděkovat pořadatelům za poskytnutí potřebných materiálů nejen pro zpracování příspěvků pro tento článek a pro příspěvky na web Foto Videá, ale hlavně pak do Archivu mapových okruhů, který se snažím i přes některé problémy doplňovat. A poděkování patří i kolegům z jiných fotoklubů, které se účastnily mapového okruhu v případě, že s pořadatelem byly nějaké problémy, hlavně co se týká rychlosti poskytnutí materiálů, a tam mně vypomohli oni.

Ing. Josef Podvalský

Zamyšlení nad mapovými okruhy

Možná to znáte, vy, účastníci soutěže některého z klasických mapových okruhů. Pečlivě vybrané a co nejdokonalěji upravené fotografie (aby pokud možno nikdo nic nepoznal) nalepené na podkladovém papíru předepsaných rozměrů. Ještě opatřit jednotnými jmenovkami a celá soutěžní kolekce je opět připravena do nového ročníku daného mapového okruhu. Nu a po startu to opět přijde. Vládní restrikce a zákaz shromažďování.

Odeslané mapy postupně vrácené zpět tak končily buď v archivu či byly rozebrány a vráceny autorům a na řadu přišla elektronická obdoba soutěže. Na jednu stranu bylo dobře, že se soutěž neodložila, alespoň ta MO Český ráj, v níž je náš Fotoklub MKS Nová Paka aktivní již 48 let, a kvitujeme i to, že pořadatel vyslyšel hlasy některých vizionářských účastníků a soutěž odstartoval od samého počátku elektronicky. Všichni soutěžící tím pádem měli stejnou výchozí pozici (až na pár výjimek co pracují stále klasicky analogově a převod snímku do digitální podoby může fotografii uškodit). Na monitoru si nevychutnáme ani některé z autorem vybraných ušlechtilých povrchů jako třeba samet, velvet apod. A proto si myslíme a voláme, chraňme mapové okruhy v jejich jedinečné papírové podobě a vraťme se k nim, jen co to bude možné. Jen papírová fotografie je zcela dokončeným procesem s finálním výstupem a jen na ní se ukáže, kdo skutečně umí...•

Za Fotoklub MKS Nová Paka hlavní koordinátor a předseda Miroslav Suchánek a archivář Vláda Herbrych

/ K BERNDORFFOVÁ / ROZHOVOR /

Qvo vadis amatérská fotografie

V době, kdy fotografický záznam vytvoří už skoro každý ať fotoaparátem, nebo telefonem, je stále těžší udržet povědomí o kvalitní fotografii a co má (může) sdělovat. Fotografování se stalo v podstatě masovou záležitostí a řada fotografujících se považuje za FOTOGRAFY, aniž by si prostudovala nějakou odbornou literaturu, nebo absolvovala fotografický kurz. Napomáhá tomu i stále se zlepšující vybavení, kdy technika dokáže skoro „zázraky“.

Další aspekt, který ovlivňuje současné dění, je sdílení v elektronické podobě, kdy převod na tištěnou formu se děje velice sporadicky. Někdy se vizuální vjem obrazu na monitoru podstatně liší od výsledného v tištěné podobě. Na mnoha platformách hodnotí sdílené fotografie laická

veřejnost, někdy i nevybíravě, čímž může řadě autorů uškodit, nebo naopak v případě nekritických pozitivních hodnocení vede k falešnému uspokojení. Je také otázka, jaké svědectví o naší době se v obrazové podobě zachová pro budoucnost. Zda si naši potomci budou moci elektronickou verzi vůbec otevřít ať z důvodu životnosti nosičů, nebo změnou technologií.

Teprve budoucnost ukáže, jakým směrem se tato oblast posunula, doufejme, že ve prospěch kvalitní amatérské fotografie, a zároveň zůstane pro budoucí generace dostatek záznamů o běžném životě.●

Vladimír Damašek

POZVÁNKA

27. VALNÁ HROMADA

Volného sdružení východočeských fotografů, z. s. Hradec Králové

sobota 26. března 2022 9.00 hodin Krajský úřad Královéhradeckého kraje,
Pivovarské náměstí 1245, Hradec Králové sál Albrechta z Valdštejna

Program 1. část

1. Zahájení a schválení programu 27. valné hromady
Volného sdružení východočeských fotografů Hradec
Králové, z. s.
2. Zpráva o činnosti VSVF, z. s. za rok 2021
3. Zpráva o hospodaření VSVF, z. s. za rok 2021
4. Revizní zpráva ke stavu účetnictví VSVF, z. s. za rok 2021
5. Plán práce VSVF, z. s. na rok 2022
6. Návrh na udělení čestného členství VSVF, z. s.
7. Diskuse
8. Usnesení
9. Závěr

Program 2. část, začátek v 11 hodin

Beseda s promítáním fotografií: Antonín Kratochvíl

Antonín Kratochvíl (1947) pochází z Lovosic, od roku 1972 působí v USA. Žije v New Yorku a v Praze. Patří mezi zakládající členy VII Photo Agency. Věnuje se hlavně portrétní a dokumentární fotografii, za něž byl několikrát mezinárodně oceněn. V roce 1999 ho časopis American Photo zařadil mezi sto nejvýznamnějších osobností světové fotografie.

Mgr. Vítězslav Krejčí předseda VSVF, z. s.

/ PAVEL HOFMAN / ANTONÍN KRATOCHVÍL /

/ 3x FOTO / ANTONÍN KRATOCHVÍL /

PF 2022

Neochvějné radosti z vědomí dimenze bytí,
čerpající svou energii z „nebytí“...

